

**HAÁSZ
JÁNOS**

GÓLYAFÉSZEK

Mamiék háza előtt
van egy gólyafészek.
Télen mindig üres,
mert olyankor a gólyák
délre mennek.
És nem csak ebédre,
mondja nevetve papi,
amikor erről beszélgetünk.
Csak azt nem értem,
hogya ha a kisbabákat a gólya hozza,
nekem hogy lehet
decemberben a születésnapom.
Hacsak nincsenek olyan gólyák,
akik télre
hozzánk jönnek délre.

AZ IS VAN ISTENNEL

Az is van az Istennel,
mondja mami, hogy ő
minden pillanatban lát minket.
Ez úgy működik,
mintha lenne neki
nyolcmilliárd térfogyelő kamerája,
egy-egy kamera
mind a nyolcmilliárd ember lelkében.
Még az arabokéban is,
legalábbis mami szerint.
Mondtam neki,
hogya ehhez akkora monitor kellene,
amekkora a Media Marktban sincs.
Mami szerint viszont
ezek a kamerák
Isten lelkébe vannak bekötve,
és az nagyobb mindennél,
amit ember teremteni tudott
vagy elképzelni tud.
Az durva.
Mert én például
egészen nagyon nagy dolgokat
is el tudok képzelni.
Főleg, ha csokiból vannak.

NEM LENNÉK FELNŐTT

Bence az oviban mindig azt mondja,
hogy bárcsak felnőtt lenne már.
Mert akkor nem kellene
délután aludni menni,
sóska helyett bármikor
ehetne csokit,
és nem mondanák meg neki,
hogy milyen ruhát kell felvenni.
Én se szeretem a délutáni alvást,
se a sóskát, pláne a sokat,
és azt se, ha anya rám adja
a kötött macis pulcsimat.
Mégse szeretnék felnőtt lenni
soha.
Mert akkor nekem kellene
sóskát adni a gyerekeknek,
meg idétlen pulóvereket.
De a legnagyobb baj,
hogy ha felnőtt lennék,
nem alhatnék többé
a kedvenc plüссеimmel,
és túl öreg lennék ahhoz,
hogy Panni velem akarjon játszani.
És a plüsseimet a csokinál is
jobban szeretem.
Pannit pedig
még a plüsseimnél is.

KÉK

Panni szerint a kék a legszebb szín
az egész világon.
Mióta ezt mondta,
kéknek látom
a reggeleket,
amikor oviba megyünk,
kéknek látom a játszóteret,
amikor együtt hintázunk,
és kéknek hallom
Panni hangját,
amikor valamit mesél.
A szemét is kéknek látom,
de az tényleg kék.
Ebből is látszik, hogy Panninak
milyen igaza van.
Hogy a kék a legszebb szín.

VÉLETLENÜL

Véletlenül megtudtam, hogy

Panni nagyon,
de nagyon-nagyon szereti
a véletleneket.

Saci mondta el, aki pedig
a kakaós csigát szereti
nagyon, de nagyon,
és nálam pont volt egy.

Jó cserét csináltunk.

Sacinak ízlett
a kakaós csiga,
Panni pedig
tényleg nagyon örült,
amikor másnap az edzése után
véletlenül összefutottunk
a sportcsarnok előtt.

Mert véletlenül
éppen arra bicikliztem.
Akkor már úgy félórája,
fel és alá.

KERESŐ TEVÉKENYSÉG

Apának megszűnt a munkahelye,
de anya szerint azt kell mondani,
ha az iskolában kérdezik,
hogy kereső tevékenységet folytat,
ahogy eddig is.

Nem értem, ez mit jelent,
de bólogattam.

Mert anya azt is mondta,
hogy ezzel igazából
nem is hazudunk.

Csak eddig pénzt kerestem,
most meg munkát keres.

NEM BOLDOGÍT

A pénz nem boldogít,
mondja mindig apa,
és ez látszik is rajta.

Mert sóhajtozik, amikor
csekket fizetünk be,
amikor anyával boltba megyek,
de még akkor is,
amikor a zsebpénzt ideadja.

Tisztára megsajnálom ilyenkor,
de annyira, hogy
még a zsebpénznek se tudok örülni.
Ebből is látszik, hogy
apának ebben is milyen igaza van!

**BOLDOG
ZOLTÁN**

KILÓÁR

A boltban mindig a legolcsóbbat vesszük.
Apa a számokat lesi, kedvenc szava a kilóár.
A legolcsóbb tészta az alsó polcra kerül,
hogy a gyerekek kedvében járjanak,
és könnyen be tudják tenni a bevásárlókocsiba.
Fönt is vannak ételek, de az nem a mi világunk,
hanem azoké, akik a felesleges pénzkidobást választják.
Apa nem szeret semmit kidobni, pláne feleslegesen,
és pláne a pénzt, amit a felnőttek nem tudnak
könnyedén rajzolni.
Vasárnaponként a legolcsóbb tészta mellé
mindentbele-szószer kerül az asztalra.
Ha összekeverjük, abból lesz a legfinomabb ebéd,
mert apa szerint anya beleteszi a lelkét is.

ÜZLET

A nyolcadikon lakunk egy tízemeletesben,
nagyapa szerint közel Istenhez,
de az ablakból csak a víztorony teteje
van madárrepülésnyire,
minden más elég távoli.
Nagyapa vasárnaponként misére jár,
mert biztos benne, minden Isten kezében van,
az életünk is.
Gyakran vitatkoznak apával,
aki szerint az otthonunk és a jövőnk
a bank zsebében van,
akitől a pénzt kaptuk rá.
A bankok azért vannak, hogy kölcsönadjanak
az embernek, ha valamit nem tudna megvenni,
és utána sokkal többet kérnek vissza.
Anya szerint ez benne az üzlet,
apa szerint csak átverés.
Nem értem, miért hagyták magukat átverni,
ha tényleg így van.
Apa mégsem jár vasárnaponként

a bankba, ahogy nagypapa templomba,
így nem is fogják meghallgatni az imáit.
Én úgy vagyok Istennel, mint a Mikulással,
sokan azt mondják róla, hogy nincs,
mások biztosra veszik, hogy van.
Minden évben írok neki,
várom a megérkezését,
és sohasem üres a csizmám.
Megpróbálok imádkozni,
hátha Isten elmegy a bankba,
és a hatalmas kezeivel
kivesz minket abból a zsebből.
Ez kiváló üzlet lenne,
az egész család büszke lenne rám.
És nem lenne benne semmi átverés.

LÉNYEG

Apa és anya nem házasok.
Későbbre vártak engem,
de ha már itt vagyok,
nagyon örülnek nekem.
Szerettek volna rendesen felkészülni rám,
szerintem ez lehetetlen lett volna,
mert mindig tartogatok meglepetéseket.
Most például azt találtam ki,
hogy megajándékozom őket egy házassággal.
Anyának menyasszonyi ruhát ragasztok papírból,
úgyis csak egy alkalomra kell.
Apa meg lehet az öltönyében.
Anya azt gondolja, apa azért nem veszi feleségül,
mert ezen is spórolni akar,
mert ő a hasán kívül a pénzét félti a legjobban,
ami úgyis elfogy a hónap közepére.
Kár, hogy az időre nem terjed ki a varázseróm,
csak a rajzaimra.
De nem leszek szomorú, ha mégsem házasodnak össze,
ma úgyis sokan elválnak, mint a Sári szülei.
Így viszont anyáéknak nem kell ezzel bajlódniuk.
Én egyébként elváltan és házasságtalanul is szeretem őket,
a lényeg, hogy együtt legyünk.

ÉLETRAJZ

Apának életrajzot kell készítenie,
mert anya rábeszélte az új munkahelyre.
Titokban én már elkészítettem neki,
mert apa életét nem olyan bonyolult lerajzolni.
Kell hozzá néhány pecabot, egy kevés csali,
a kép szélén ott a gyár és a házunk,
a lottózó, ahol soha nem találok el a számokat,
pedig Ica néni szerint matekzseni vagyok.
A kép közepén ott vagyunk mi, a család,
anya a virágos, sárga ruhában mosolyog,
apa simlis sapkában van, és nyugodt,
nálam meg ott a titkos, lila doboz, és éppen elmondom
apának, hogy összegyűlt a pénz a biciklire,
és spórolhatnak tovább az autóra,
hogyanak ismét eszébe jusson a vezetés.
Akkor ő az autót vezetheti,
apa meg újra a családot.
A szélére odafért nagyapa is,
aki így egyedül marad a gyárban.
Sajnos kiderült, az életrajz nem ilyen,
hanem betűkkel kell megírni, ki mikor és hol született,
és hol dolgozott eddig.
Ez elég bonyolultan hangzik,
de anya szerint bátraké a szerencse.
Szerintem meg azé, aki eltalálja a lottószámokat,
és ügyesen kaparja a sorsjegyet.

**KISS
OTTÓ**

ÁLLATI ÁRUHÁZ

Hol volt, hol nem volt, túl a Kerek-tengeren és túl az Üveghegyen, élt egyszer egy mackócsalád.

Macibocs kedvenc esti meséje ezzel a mondattal kezdődött.

Amikor hallgatta, mindig elképzelte a Kerek-tengert és az Üveghegyet.

A tengert olyannak, mint az Erdei-tó, amiben nyáron fürdeni szokott, csak kicsit nagyobbak. Az Üveghegyet átlátszó jégből képzelte el, hisz Macibocs kedvenc

meséjében mindent jég és hó borított. Nem is csoda, hogy az ottani medvék fehérek voltak, hisz a hidegben nem tudtak leburnulni.

Macibocs és családja ezzel szemben szép barna volt.

Pedig tavaszra kifehéredhettek volna. De nem. Meg se látszott a színiükön a téli álom.

Medvemama, Medvepapa és Macibocs a tölgyerdő mélyén, Mackófülön laktak, a Vadvirág utca 3.-ban.

Az embereknek fogalmuk sincs, hogyan lehet eljutni Mackófülre, ezért csak nagyon ritkán tévednek erre. Ahogy az emberek földjére is ritkán téved mackó.

Persze az erdei állatok azért tudják, merre van Mackófül.

Agancsosháza és Malacfalva között, éppen félúton. De Madárlak sincs messze tőle. Az Erdei-tótól már látni a fákat, ahol a madarak laknak.

Macibocs nagyon szeret Mackófülön élni. Ősszel és tavasszal oviba jár, nyáron nyaral, télen pedig alszik.

Legjobban aludni és enni szeret. Bár az is igaz, hogy a téli alvás nehezen megy neki. Főleg az eleje. Mert egyszer szeretné látni ő is a havat. Szeretne szánkózni, hógolyózni, és dideregni a hidegben, mint kedvenc meséjében a jegesmedvék.

Már napok óta tavasz van, Macibocs a mai ebédkor mégis didergett egy jót. Ugyanis jégkrém volt a desszert, és ő kettőt is megevett belőle. Pedig már az ebéd is alig fért a hasába.

– A fejlődő szervezetnek kell a táplálék, főleg a téli álom után – mondta Medvemama tegnap, amikor másodszor szedett Macibocs tányérjába a spenótfőzelékből.

– A szervezetnek kell a táplálék, főleg a téli álom után – mondta most Macibocs is, amikor a második jégkrémért nyúlt.

A medveszülők egymásra mosolyogtak. Macibocsnak korábban már azt is megtanították, hogy evés közben nem illik beszélni. Ezért addig, amíg rágott egy-egy falatot, nem szólalt meg. Inkább azon gondolkodott, hogy a jégkrém vajon nyalóka vagy harapóka. Mert mindegy, hogy nyalja vagy harapja, így is, úgy is nagyon finom.

A Vadvirág utca 3.-ban ebéd után mindig csendes pihenő van. Macibocs bement hát a szobájába, de nemhogy aludni, még feküdni sem bírt. Napok óta tudta, hogy ma délután elmennek az Állati Áruházba, és már nagyon várta, hogy induljanak.

Várakozás közben körbe-körbe járt a szobájában, és minden egyes körnél rálépett a padlón felejtett alvókájára. A hosszú nyakú, sárga gumicsirke ilyenkor sípolt egy nagyot, de ezt Macibocs nem hallotta. Vagy ha hallotta is, nem jutott el a tudatáig, mert azon gondolkodott, vajon megkapja-e majd az Állati Áruházban a görkorsolyát, amire annyira vágyott.

Medvemama és Medvepapa viszont nagyon jól hallották a gumicsirkét. A kanapén ültek, és minden egyes sípolásnál egymásra néztek. Aztán Medvemama egyszer csak felállt, és benyitott Macibocs ajtaján, hogy közölje vele: indulnak.

Autóval mentek. Medvepapa vezetett, ő pedig Medvemamával hátul ült. A tavaszi erdő egyébként is gyönyörű, de az Állati Áruházhoz még annál is szebb út visz.

Az autót a parkolóban hagyták. Az áruház negyedik emeletére, a Teddy Bear Shopig lifttel utaztak. Egy ideig két kismókus állt Macibocs mellett. Az anyukájukkal voltak, de még ő sem érte el a lift gombját, ezért Medvepapa segített nekik kiszállni a másodikon.

Az alacsony állatok általában mozgólépcsőn mennek, ám ezek a mókusok biztosan nagyon szeretnek liftezni, gondolta Macibocs. Ő is szeret, ám ő nagyon szereti a mozgólépcsőt is.

A Teddy Bear Shopban szinte mindent lehetett kapni, amire egy kismackónak szüksége lehet. Először a sportszerekhez mentek.

– Ezt szeretném! – kiáltotta azonnal Macibocs, és levett a polcra egy piros görkorcsolyát. – Megkaphatom?

– Ha jó a lábadra, megvesszük! – felelte Medvepapa.

A Teddy Bear Shopban mackóhölgyek szolgálják ki a vásárlókat. Egyikük segített Macibocsnak felpróbálni a görkorcsolyát. Éppen jó volt a lábára.

– Megvesszük – mondta Medvemama.

– Hurrá! – örvendezett Macibocs, és magához ölelte a görkorit.

Ezután ruhákat próbáltak. Kapott egy zöld pólót, egy farmert és egy új szandált, mert a régit kinötte. Felpróbált egy kék baseballsapkát is, de nem tudta eldönteni, hogy szeretné-e viselni. Bement hát a próbafülkébe, hogy újra megnézze magát a tükörben, és amikor kilépett, szembetalálkozott kedvenc ovistársával, Maci Sacival és az anyukájával.

– Ez a baseballsapka nagyon jól áll neked! – mondta Maci Saci. – Nézd, én meg szoknyát kaptam! Szerinted szép?

– Szép! – vágta rá Macibocs.

– Szerintem is – mondta Maci Saci, és rámosolygott a mackófiúra.

– Döntöttem – fordult Macibocs Medvemamához. – Kérem a sapkát is!

Lefelé Macibocs javaslatára mind az öten mozgólépcsőn mentek. Ők hárman és Maci Saci az anyukájával. De velük utazott egy teknős házaspár is meg egy idős vakond néni szemüvegben és bottal, távolabb tőlük pedig három vadkacsa és két nyúl.

Mire a földszintre értek, Maci Saci és Macibocs megéheztek. Míg Medvepapa bement a Horgászboltba, a két anyuka vásárolt nekik az automatából málnaszörpöt és mézeskalácsot.

A kalácsot a harapókák, a szörpöt az ivókák közül lehetett kiválasztani. Macibocs azt is jól látta, hogy a jégkrémek a nyalókák között vannak. Így hát az ebédkor magában feltett kérdést máris sikerült megválaszolnia: a jégkrémet nem harapni, hanem nyalni kell.

A parkolóban búcsúztak el egymástól.

– Szia, Saci! – mondta Macibocs.

– Szia, Macibocs! – mondta Saci. – Nemsokára találkozunk!

Macibocs az autó hátsó ülésén maga mellé tette új ruháit és a piros görkorcsolyát.

Hazafelé az erdei út talán még annál is szebb volt, mint amikor idefelé jöttek.

KIRÁNDULÁS MALACFALVÁRA

Szeptemberben, amikor Agancsosháza felől egészen Mackófüldig hallatszik a szarvasok bőgése, újra benépesül az Eper Utcai Óvoda.

Macibocs ugyanúgy, mint tavasztól kora nyárig, ilyenkor is megvárja reggelente Maci Sacit a Málna utcában, hogy onnan már együtt menjenek az oviig. Ott aztán újra sokat játszanak a többiekkel. Homokoznak, hintáznak, macilegőznek, és persze jókat esznek.

Az Eper Utcai Óvodában két csoport van: a Málnás Maci és a Mézes Maci csoport. Macibocs és Maci Saci a Málnás Maci csoportba járnak, de ismernek bocsokat a Mézes Maci csoportból is. Amikor kint vannak az udvaron, velük is játszanak.

A Málnás Maci csoportba tíznél is többen járnak, de hogy pontosan mennyien, azt nem lehet tudni, mert még Maci Saci sem tud tíznél többig elszámolni, pedig ő a legokosabb közülük.

Tízíg Macibocs is el tud számolni, csak ő sokkal gyorsabban.

– Egy, kettő, három, tíz!

Ő így számol.

Vannak olyan napok, amikor a számolás különösen fontos. Például az őszi kiránduláskor.

Tavaly ősszel Madárlak mellett jártak, mélyen bent az erdőben, a Vadászfigyelő Távcsőnél. Ott tudták meg, hogyan dolgoznak együtt az állatok. Egy öreg és egy fiatalabb medve felváltva pásztázza az erdőt a távcsővel. Lesik, hogy az emberek földje felől mikor érkezik vadász. Szerencsére ritkán. De amikor jön, akkor nagyon gyorsan kell cselekedni. A fiatalabb medve elszalad Madárlakra, hogy értesítse a madarakat a jövevényről. A madarak vészjósítóan csivitelni kezdenek, és csapatokba verődve felröppennek, hogy tájékoztassák az erdőlakókat a veszélyről. Egyik csapat Agancsosházára repül, a másik Malacfalvára, a harmadik Mackóföldre, hogy minden állat időben elrejtőzhessen a vadász elől.

Aznap a fiatalabb medve volt szolgálatban, ő pásztázta az erdőt a távcsővel, ezért az idősebb medve mesélt el nekik mindent. De nemcsak a munkájáról beszélt, hanem saját magáról is. Kiderült, hogy régen cirkuszban lépett fel, és egyszer egy rosszul sikerült trükkötől megroppant a dereka. Azóta dolgozik a Vadászfigyelő Távcsőnél, mert itt nem kell trükköket csinálni, csak ülni és figyelni.

A tavalyi kirándulás különösen emlékezetes maradt, mert két Mézes Maci csoportos elveszett.

Még szerencse, hogy a mackó óvó nénik visszaindulás előtt is megszámtolták a bocsokat. Így derült ki, hogy ketten hiányoznak.

A fiatalabb medve azonnal pásztázni kezdte az erdőt a távcsővel. Nemcsak az emberek földje felé, hanem körbe-körbefigyelt, ezért a két bocs hamar meglett. Bújócskáltak a fák mögött.

A számolás tehát olykor különösen fontos.

Például a mai reggelen.

Idén Malacfalvára utaznak, a főtéri vadkanszobor avatására.

Iskolabusszal mennek, mert arra mind a két csoport felfér.

Amikor az óvó nénik számojják a bocsokat, a pároknak meg kell fogniuk egymás mancsát.

Macibocs Maci Saci mellett állt, szorította a macilány mancsát, és közben azon töprengett, vajon az idei kirándulás is emlékezetes lesz-e.

Az óvoda elé ekkor gördült be az iskolabusz.

Felszállás után a Málnás Maci és a Mézes Maci csoportosok összekeveredtek, de Macibocs és Maci Saci együtt maradt.

A mackófiú felajánlotta az ablak melletti helyet a macilánynak.

Útközben az erdőt figyelték, és Maci Saci számolta a madarakat.

A busz a Nagy Park mellett állt meg, onnan gyalogoltak a főtérig.

Malacfalva utcáin széles a járda, de minden sarkon van egy-egy sártenger, pocsolya, tócsa, dágvány, iszap, kis mocsár vagy lúp, hogy a malacok otthonosan érezzék magukat.

Ahogy elhaladtak az óvoda mellett, belestek a fakerítés lécei között. Az udvaron itt homokozó helyett dagonyázó van, tiszta sár és pocsolya minden.

Amikor megérkeztek, a főtéren már állt egy óvodai malaccsoport, a fákon és a házak tetején pedig két iskolás madárosztály ült.

A tér közepén a szobor le volt takarva egy fehér lepedővel.

Először a polgármester ment a mikrofonhoz. Jól megtermett vaddisznó volt, öltönyben, fehér ingben, nyakkendőben. De cipőt nem viselt, száradt sárdarabok látszottak a csülkein.

Arról beszélt, hogy míg ők a nyári szünetet töltötték, Malacfalva főtéren elkészült az agyagszobor a hős vadkanról, aki száz évvel ezelőtt megmentette az erdei állatokat. Életét kockáztatva elcsalta a közelítő vadászt olyan lakatlan vidékre, ahol se vaddisznó, se őz, se szarvas, se madár, de még nyúl és róka sem lakik. A hős vadkan furfangja így mentette meg az erdő lakóit. S neki köszönhető az is, hogy nem sokkal ezután az állatok összefogásával elkészülhetett a Vadászfigyelő Távcső – mondta zárásként a polgármester, majd leleplezte a szobrot, vagyis lehúzta róla a fehér lepedőt.

Ekkor lépett elő Buldózer Dózi, a megőszült vaddisznó szobrász, aki agyagba döngölte a hős vadkan alakját.

Méltóságteljesen hajolt meg a főtér közepén.

A medvék tapsoltak, a madarak csiripeltek, a malacok rőfögtek.

Ezután Égi Bagoly, Madárlak leghíresebb verskiköltője röppent a mikrofonhoz, és elszavalta *A hős vadkan* című új költeményét, amely így szólt:

Hatalmas a
vadkan agya,
nagy a hasa,
s van agyara.

A medvék ismét tapsoltak, a madarak csiripeltek, a malacok rőfögtek.

Zárásképp az óvodai malaccsoport elénekelt a malachimnusz, és ezzel véget is ért az ünnepség.

De mielőtt visszaindultak volna, a mackó óvó nénik újra megszámozták a bocsokat.

Mindenki megvolt.

A Nagy Parknál a dadus néni kiosztotta az ebédet. Leültek a fapadokra, és mire jóllaktak, éppen megérkezett értük az iskolabusz.

A medveszülők már várták a bocsokat az ovi előtt. Köztük állt Medvemama és Medvepapa is.

– Képzeljétek, senki sem vezett el! – szaladt oda hozzájuk Macibocs.

– Ez nagyszerű – felelték, és jól megölelgették a mackófiút.

Aztán hazafelé indultak.

Macibocs ment közepén. Balról Medvepapa, jobbról Medvemama fogta a mancsát, és minden tizedik lépésnél a magasba emelték.

Macibocs nagyon élvezte, hogy amikor kimondja a tízet, majdnem az égig repül.

De a legjobb az volt, hogy ő számolhatta a lépéseket.

– Egy, kettő, három, tííz!

DÁNIEL
ANDRÁS

HILDA VIRÁGA

Már nem tudni, hogy verda, vödörtök vagy éppen véntek délután történt, de az biztos, hogy nagyon szép idő volt az elhagyatott réten. Hilda az ajtaja mellett sütkérezett, és azon töprengett, hogy ki kéne púderoznia az orra hegyét.

– *Esetleg egy kis rúzs sem ártana!* – gondolta, és már nyúlt is a zsebébe a szépítkező-készletéért. Igen ám, csakhogy szépítkezőkészlet helyett először valami más akadt a kezébe.

– Jé, egy mag! – csodálkozott el, amikor közelebbről is megnézte a gömbölyű, rücskös kis bogyót. – De vajon *miféle* lehet?

– Talán egy fürtös fókafáé? – találgatott Béalabá.

– Esetleg egy vicces vekkervirág magja? – nézegette Pofánka.

– Szerintem a morózus műmálnáéra emlékeztet – vakarta a fejét Titusz.

– Nem inkább egy peckes pókpuszpángnak van efféle magja? – kérdezte Fityirc.

– Egy biztos: nem vadsóskáé – ingatta a fejét Zödön.

– Szerintem egyszerűen egy közönséges vadradírbokoré – vélte Valér.

– Hát, nem tudom – sóhajtotta Hilda. – Legjobb lesz, ha elültetem, akkor előbb-utóbb kiderül.

Így is tett. Zsebásójával ügyesen elásta a kicsi magot a kupac oldalában, közel a lakóüregehez, hogy mindig szemmel tarthassa.

Aztán leült az ajtajába, és várta, hogy mi lesz.

Estig nem történt semmi, ahogy reggelre sem...

– Vajon mennyi időbe telik, amíg kihajt egy ilyen mag? – kérdezte Hilda a barátait.

– Az attól függ! – mondta Béalabá. – Vannak ráérős meg sietős növények. Például a hetyke lópipacs órák alatt virágba szökken, míg az álmatag nyurgoncnak akár évekbe is telhet, amíg végre levelet hoz.

– Ha gyakran öntözöd, biztos gyorsabban kibújik a földből – jegyezte meg Zödön.

– Jó ötlet – mondta Hilda, azzal felkapott egy kannát, és lesietett a rétre.

– Hová igyekszel azzal a csőrös bigyóval? – szólt utána egy pettyes sárgány.

– Locsolóvízért – mondta neki Hilda.

– Jófele mész. Nemrégiben rajzoltak ide egy kutat – mutatott a háta mögé a sárgány.

És igaza volt.

– *Micsoda szerencse!* – gondolta Hilda, miközben telemerítette vízzel a kannát. – Ha nincs ez a kút, most bizony bajban volnék az öntözéssel.

Miután vizet adott neki, gondosan kigyomláta az elásott mag környékét, sőt, száraz ágakból még egy kis kerítést is készített neki.

Aztán izgatottan figyelte, mi történik...

Eltelt egy nap, kettő, három... Hilda gondolatai mindegyre csak a magocska körül jártak.

– Szerintem virág lesz belőle – mondta Valérnak.

- Miért vagy ilyen biztos benne? – kérdezte tőle a barátja.
- Valahogy *érzem* – rebegtette meg a szempilláját Hilda. – Egy *különleges* virág!
Egy napon aztán (tücsörtök lehetett, esetleg lepénytek) végre kidugta a fejét a földből egy apró növényke.
- Tessék! Megmondtam, hogy virág! – mutatta büszkén a többieknek Hilda.
- Ebből még bármi lehet – vizsgálta meg Titusz. – Akár szőrös jetifa is.
- Virág lesz, és kész! – makacskodott Hilda. – Mégpedig gyönyörű virág. Már nevet is adtam neki: úgy fogom hívni, hogy Miccentencinnellária.
- Félek, kevesen tudják majd megjegyezni ezt a nevet – jegyezte meg halkan Fityirc.
- Úgy is lehet becézni, hogy Mici – vonta meg a vállát Hilda.
- A következő napokban Hilda egyre csak ott üldögélt a lakóürege ajtajában, és arról ábrándozott, milyen is lesz majd az ő csodaszép Miccentin... Mecintinc... Na mindegy, szóval: virága. Elképzelte színpompás szirmait, finom kis leveleit és karcsú szárát, amint finoman táncoltatja a szellő! *Ó, de szép lesz!* – álmodozott.
- Eközben a kicsi hajtás leveleket, szárát, sőt egy pici zöld bimbót is növesztett.
- Úgy látom, igazad volt, Hilda. Ebből tényleg virág lesz – nézegette Pofánka.
- A legeslegszebb a világon! – bólogatott Hilda.
- Ám a virágnak egyelőre csak a levelei nőttek egyre nagyobbra, és a szára lett mind hosszabb és vastagabb.
- Már magasabb, mint én vagyok! – csodálkozott rá egy napon Fityirc.
- Legalább majd messziről is jól látszik, milyen szép – mondta neki Hilda.
- Nemcsak magas, hanem szőrös is – jegyezte meg a virág szárát mustrálgatva Titusz.
- Azok nem szőrök, hanem *pihék* – javította ki sértődötten Hilda.
- Jé, itt alul tüskéi is vannak! – nézett a levelek alá Valér.
- Nincs más dolgotok, mint az én virággal foglalkozni?! – förmedt rájuk Hilda.
- Végül egy reggel (lehet, hogy épp kacsárnap reggel volt) a kuflik arra ébredtek, hogy a virág szirmot bontott. Őt csúnya, penészsárga szirmot, amik úgy néztek ki, mintha máris fonnyadásnak indultak volna.
- Juj! – mondta Pofánka.
- Hajjaj... – sóhajtott Zödön.
- A többiek csak zavartan toporogtak, és úgy tettek, mintha a fűben keresnének valamit. Hilda a virág előtt álldogált.
- Nem pont ilyennek képzeltem – motyogta bánatosan, és elhessentett egy legyet az egyik rücskös, lepényszerű levélről.
- Egy nyurga kacatvirág – állapította meg Bélabá.
- Valóban – mondta Titusz. – És nem véletlenül kapta ezt a nevet...
- A kuflik egyetértően bólogattak. A reggeli szellő megtáncoltatta a virág hosszú, szőrös szárát, amitől úgy tűnt, mintha ő is egyetértene a hallottakkal.
- Sebaj! – mondta váratlanul Hilda. – *Akkor is az én virágom!* Lehet, hogy túl nagy, meg nem is annyira szép, de...

Egy pillanatra elgondolkozott.

– ...De rajta kívül a világon egyetlen nyurga kacatvirágot sem hívnak Miccentencinnel-láriának!

– Az már egyszer biztos – bólogattak a kuflik.

– Úgyhogy akkor mégiscsak különleges virág – nézett barátaira Hilda. – Ugye?

– Hát persze! – helyeselt Fityirc. – A kuflikupac legkülönlegesebb virága!

– Éljen Mici! – rikkantotta Valér.

– Éljen! Éljen! – kiabálták megkönnyebbülten a többiek is. Annyira megkönnyebbülten, hogy azonmód vidám ugrándozásba kezdtek a hórihorgas virág körül.

– Ti még mit csináltok? – kérdezte értetlenül Hilda.

– *Micitáncot* járunk – sipította a fűben pattogva Pofánka.

– Nem is tudtam – jegyezte meg halkán Titusz, de azért ő is tovább ugrándozott.

– *Micitánc* – rebegte elérékenyülten Hilda. – Ez *mennyire* megható!

Azzal rögtön ő is beállt a szökdécselők közé.

Illetve nem, mert előtte még... kipúderezte az orrát, ahogyan azt még valamikor verda, vödörtök vagy talán véntek délután szerette volna.

**ZALÁN
TIBOR****¹MANKA KIRÁLYKISASSZONY**

A Hattyús Kastélyban élt Manka királykisasszony is. Egy nyári napon akkora meleg támadt a birodalomban, hogy megfájdult tőle a feje. Gondolt egyet, kiszökdécselt a kastély száz ajtaján keresztül a kertbe, és a könnytő partjára telepedett.

Amint üldögél ott, egy mókás ugróegéren akad meg a szeme. Az volt a különös a kis állatban, hogy állandóan változott a színe, leginkább mégis feketének tűnt. Mancsai között egy takaros kis körlapocskát szorongatott, amelyen négy szín volt megjelölve: piros, sárga, zöld és kék. A valóságban az apró szerszám apró varázskerék volt. Se szó, se beszéd, Manka királykisasszony markába nyomta a szerkezetet, és minden magyarázat nélkül, vidáman elugrált a bokrok közé. Manka egy ideig nézegette a váratlan ajándékot, majd elfordította a kerék közepén található nyilat a sárga szín felé.

Azon nyomban egy sivatagban találta magát. Ez a sivatag igazi varázssivatag volt. Manka tisztán hallotta, hogy a kaktuszok hozzá beszélnek. Ezt nagyon furcsának tartotta. Azt meg különösen, hogy nem tudta, milyen nyelven szólítják, mégis értette a beszédjüket. Csak valahogy mégsem értette. Egyszerre valamennyi növény, akárha giliszta volna, sürgősen visszabújt a homok alá. Hamarosan az is kiderült a számára, hogy miért.

A varázssivatag gazdája, a rettenetes óriás közeledett feléjük. Mielőtt Manka nagyon megijedt volna tőle, az óriás könnyedén fölemelte a tenyerére, és gyanús nyájassággal megkérdezte:

– Szeretnél eljönni hozzám vendégségbe?

Manka nagy bátran azt felelte:

– Végső soron... miért is ne... habár. Vagy van más választásom is?

– Szó sincs róla! Nincs, nem lehet és nem is lehetne. Akkor most elviszlek a házamba.

Az óriás a vállára telepítette a királykisasszonyt, és eliramodott vele a háza felé.

Meg kell hagyni, nagyon nagy rendetlenség volt nála! És láss csodát, színek rettenetes, szétdobált halmi okozták a rendetlenséget. Manka a vacsoránál megtudta, hogy az óriás időről időre ment és járt, és elvette, mi több, elrabolta a színeket a falukból, a városokból, az országokból; és mindenhol, ahová csak elvitték hétmérföldes léptei. Az is hamar kiderült, eme sok galádságot azért követte el, mert szeretett roppant színes nagyonkabátot varni nagyonmagának. Mi több meg is nagyonvarrta.

Az óriás napközben újabb és újabb színek után járt, Manka pedig egyre többet unatkozott nélküle. Ami igaz, igaz, vele is unatkozott, mert a nagy melákok csak a színes kabátok érdekelték.

---

¹ Készült Mipál Manka debreceni királykisasszony ötlete és intenciói alapján, amit a szerző ezúton köszön meg neki.

Hatalmas unalmában a királykisasszony kutatni kezdett a színek között, és az egyik alatt megtalálta a már elkészült ezerszínkabátot. Kerített egy óriás ollót az óriás óriás varrógészletéből, és kivágott minden színes foltot az anyagból. Amikor ezzel elkészült, nem volt ez ám éppen kis munka!, a színeket belerakta egy kosárba, és elindult velük azokba a városokba, amelyekből a ménkű nagy ember eltulajdonította a foltokat. Már az első város határához érve megtorpant. Milyen hervasztóan, egyhangúan színtelen minden! Csöppet sem tétovázott Manka királykisasszony, szórta-szórta-osztogatta a színeket, és a házak falai hamarosan ezer színben pompáztak: újra barna lett a fák törzse, és zöldellni kezdtek a levelek az ágakon. Pirosak lettek a háztetők, sárgán virágozott a tők, kék lett az ég és folyékony arany rajta a napocska. (Na, meg így tovább...) Ment, ment végig az összes megrabolt városon, falun és országon Manka, ahogy csak a lába bírta, és bírta a lába. Nyomában visszaszínesedett a világ, felragyogott az emberek kedve, szeme, arca, tekintete, folt hátán folt ruhájukon az összes folt.

Amikor meghallotta az óriás, hogy mi történt, és a szobájában sem talált egyebet egy szétszabdalt, színektől megfosztott kabátmaradéknál, éktelen haragra gerjedt. Annyira, de annyira éktelenre, hogy menten meg is pikkadott-pukkadott. Így a történetünk is mindjárt egyszerűbbé vált.

Mert miért is törődött volna Manka holmi pikkánással-pukkanással! Ahogy bevégezte a színoztást az utolsó faluban is, hazament a Hattyús Kastélyba. Ott már nagyon várták, aggódtak is valamelyest, Habakuk királyapjával az élen, mert hát az apák és a férfiak már csak ilyen aggodalmasak, és amint közéljük ért, következőt mondogatták:

– Jaj, de jó, hogy megérkezte! Jaj, de nagyon hiányoztál! (Meg még sok ilyeneket, meg még sok másilyeneket, egyszerűen olyanokat...)

Mankának el kellett mesélnie tövirül hegyire az összes színtörténetet, színről színre. Történt mindez a kertben, a könnytő partján, ahova kimentek teázni. Senki sem vette észre Mankán kívül, hogy akárha véletlenül, arra szökdécsel egy színehagyott-színeváltó ugrógégér. És láss csodát: bundájában megjelent egy állandó szín a sok változó között: a sárga. Manka vissza akarta adni neki a varázkereket, és készült, hogy megköszönje az ugrólóány jóságából fakadt kalandot, de ő eltolta magától a varázkört.

– No, és a késsel, zölddel és pirossal mi lesz?

– Lesz, lesz – nyugtatta Manka –, de csak akkor forgatom el újra a nyilat, ha a többiek befejezték a teázást. Ja persze – nevette el magát –, ha felséges apám is felhörpintette a száraz fehérborból készült hosszúlépését. Jéggel – tette hozzá komoly arccal. – Mert úgy az igazi.

Az ugrógégér ebből mit sem értett. Amit megérteni vélt, azt nyomban, komoly arccal jóváhagyta.

– Igen-igen, hosszú lépés lesz, de meglátod, hogy megéri!

Manka nem válaszolt, magában hánytá-vetette meg a dolgot. Elforgatom, persze, gondolta, legalább addig sem unatkozom ebben a szép kastélyban a negyven testvérem között. De őket nem viszem magammal. De hova is? Egy vulkán haragos közepébe? Egy kék tengerbe, zöld égbe. Már alig várom, hogy valamerre elforduljon ez a nyilacska a kör közepén!

DARVASI LÁSZLÓ

ESIKE

mesejáték két felvonásban

Apa elköltözött. Luca visszavárja. Anya és a főnöke, bizonyos Gordon könyvkereskedő összejönnek. Luca momentán senkit nem szeret. Tüskés, engedetlen, ellenséges. Van egy titkos szerelme, Csillám Zolika.

Szereplők

ESIKE, az eltévedt sms
TÜNDÉR, Csillám Zoli
LUCA, kislány
ALFRÉD GORDON, mesekereskedő
LÍVIA PUCC, áltakarító
KORNÉLIA, álomszuszék
ERVIN, kötelességtudó szabályhajlító
ZÖLDFÜLŰ LEO, mesefelesleges
MISI, meseszerelő
ANYA, aki elveszti a mobilját
VERS ENDRE
ŐR/ SZOLGA
PÖTTY
REKLÁMOK
SMS-ek

ELSŐ FELVONÁS

1. jelenet

Alfréd Gordon megjelenik a leengedett függöny előtt. Kirívó az öltözéke. Sárga haj, piros ruha. Öltözéke folyton változhat, reflektálhat a jelenetre, amibe belebeszél

GORDON (*megjelenik, néz*) Hamm! Hahaha. Van eladó mesétek? Én az összes mesét megszerzem. Hahaha. Más meséi? Locsogás, fecsegés, csiripelés. Kotkodács. Brekeke. Én, a nagy Alfréd Gordon megtanítom őket rendesen mesélni. Az én meséim így beszél-

nek, értettem, parancsára, azonnal, hogyne, máris. Mit parancsolsz, édes gazdám? Mindent!

El. Nyomban vissza

GORDON Félelmetes meséket is veszek. Amiben kihull a vacogástól a fogsor összes foga, feláll a szőnyeg szőre, borzong a tejecske bőre... na, láttam egyszer egy katicát, úgy bepánikolt egy helyes kis rémmesén, hogy dö-dö-dö-dö... ledideregte magáról a pöttyeit. Egyet még ma is keres! (*Sírósan utánoz, gúnyosan*) Pötyikém, hol vagy, merre kószálsz? Síros meséket is veszek. Mérgezős, megsütős, kútbaesős a meséje? Eltévedős? (*Telefon*) Persze. Megveszem. Tartsa!

El. Vissza

GORDON (*dühös*) Nem belém szúrt az az átkozott! Ide! Pontosan ide! (*Fenekét simogatja*) Négyyszer. Engem, és varázspálcával! Úúúú... Megbosszulum. Gigantikus bosszú lesz! (*Csillapodik, nyájas lesz*) Jó. Szerelmes mesét is veszek. Csókolózni egy... boszorkánnyal. Egy varanggyal, kigyópuszi. Elefánpuszi. Tudja valaki, hogy csókolóznak a hétfejú sárkányok, puszi, puszi, káoszkaavakád... hahaha. Nemsoká én is, hoppá, meg fogok nőlni! Lesz szép, engedelmes, hűséges... kicsit csúnya feleségem, hahaha! Ja, a ti meséteket is meg fogom venni!

2. jelenet

Luca szobája kivilágosodik. Klasszikus kislányszoba. Az óra délutánt mutat, mondjuk négy óra. Luca bejön

LUCA *(csodálkozva bámul)* Te jó ég... Apa!.. Apa, mióta is, hogy, tizenhárom napja...

(Bámul) Én nem így tartom a dolgaimat. János vitéz, Bóbita, Pinokkió itt?! Harry Potter itt?! Bors néni! A képek apáról meg anyáról! *(Hirtelen körbenéz)*

ANYA *(kintről)* Lecke, Lucám! Utána álmodozhatsz.

LUCA *(ki)* Egyáltalán nem álmodozom! *(A szobának)* Itt vagy? Este?

ANYA *(bejön)* Ne hagyjuk el magunkat, kislánynom!

Csönd

ANYA Ne haragudj, én...

Luca nem válaszol, megvonja a vállát. Luca leül az asztalához, tanulni kezd. Anya sőhajtva kimegy. Begurul egy földgömb, Luca kelletlenül rázza a fejét. Számok jönnek be, egyenlőségjel, táncolni akarnak, Luca visszatásítja. Bejön egy fa, azon hinta, Luca legyint. Bejön egy királyi pár, Luca megvonja a vállát. Fényviszonyok változása, az események fölgyorsítása. Forgatja mutatóit az óra. Este lett. Az ablakon bevigyorog a hold. Néha mintha kis szellem szaladna át a szobán, sssss. Luca már pizsamában. Az óra kilencet mutat

LUCA Mintha nem is az én szobám lenne.

Belép anya

ANYA *(kezében a mobil, hallgatózik)* Szegény gyerek. Persze, össze van zavarodva. Mintha... *(Lucához)* Jaj, kislánynom, hogy segítsek?

LUCA Micsoda?

ANYA Aludnod kell, tudod? Különben... holnap.

LUCA Mi lesz holnap?

ANYA Vendégünk jön.

LUCA Milyen vendég?

ANYA Majd meglátod. Aludd ki végre rendesen magad. Csak kókadozol. Mint akit elvarázoltak.

LUCA Érdekel valakit, velem mi van?

ANYA Luca, itt vagyok. Veled vagyok.

LUCA Velem?

ANYA Szeretlek nagyon, tudod. Ez meg micsoda? *(Elszáll az arca előtt egy lepke)*

LUCA Képzelsz. *(Megjátssza magát, de örült a lepkének)*

ANYA De... ez nem lepke volt?

LUCA *(hirtelen fölül)* Lepke, itt?! Halálfejes? *(Vissza)*

ANYA Meg... erőttem magam. Jó. Luca, akkor most kimegyek.

LUCA Mi most már mindig csak ketten leszünk?

ANYA *(megfordul)* Te jó ég. Apukád szeret téged. Csak... csak most elment.

LUCA Persze.

ANYA *(körbenéz, mielőtt villanyt oltana)* Nahát, milyen szép rend van.

LUCA Nem is így tartom a dolgaimat. Máskor ne nyúlj hozzájuk!

ANYA De...

LUCA Álmos vagyok, jó éjt!

Anya kimegy. Ahogy becsukódik az ajtó, és sötét lesz, Luca máris fölül. Vár

3. jelenet

LUCA *(körbenéz)* Apa szeret. Anya is szeret. Persze. Hogy szerethet apa, ha elmegey? És milyen vendéget várhat Anya?

Csönd

LUCA Te is itt hagyta? *(Nem az apjához beszél különben.)*

Csönd

LUCA Láttam a lepkét.

Hirtelen megjelenik egy árny. Már el is tűnt

LUCA Tessék előbújni. Nem harap a néni. *Egy fej kukkan elő, a Tündéré*

TÜNDÉR Milyen néni?

LUCA Hát én, én.

TÜNDÉR De te nem néni vagy.

LUCA Ez csak egy mondás. Bújj már elő! Ha már nem csak egy napra maradtál, ahogy ígérted. Tényleg, miért maradtál? Azt mondtad, sürgős dolgod van.

Kinyílik a szekrényajtó. Kigurul egy labda. Kibiceg az ólomkatona. Kinyílik az íróasztal fiókja, lepke száll ki belőle. Esetleg egy Barbie az ágy alól, babaszoba. Máris utána ugrik a Tündérfiú, Megforgatja. Majd megáll a szoba közepén. Luca nézi a Tündérfiút, az meg őt

TÜNDÉR Történt egy kis baleset... Azért nem tudtam elreplülni.

LUCA Ha már itt maradtál... izé... Nem tudnál segíteni?

TÜNDÉR Miben?

LUCA Hogy... Apa visszajöjjön...

TÜNDÉR Sajnálom.

LUCA Nem tudnád idevarázsolni?

TÜNDÉR Csak akkor, ha megjavítják.

LUCA Mit?

TÜNDÉR Ugyanis eltört.

LUCA Micsoda?

TÜNDÉR Varázspálca, khm.

LUCA Kinek a varázspalcája?

TÜNDÉR Az enyém.

LUCA El tudnak törni?

TÜNDÉR Őőő... Khm. Ha nem rendeltetésszerűen használják őket, könnyen törnek. Khm. Én nem varázslásra használtam.

LUCA Mutogatásra?

TÜNDÉR Szurkálásra. Háromszor szúrtam... khm. Ide neki.

LUCA Kinek?

TÜNDÉR Alfréd Gordon mesekereskedőnek. Csúnyán kiabált egy kis mesével, aki csak úgy sétafikált, dudorászott. A fejlemények rémesek. Alfréd Gordon azt vette a fejébe, hogy fölvásárolja az összes mesét. Ezeket a meséket egyenruhába öltözteti. Hogy

minél jobban hasonlítsanak, az ő szája íze szerint mesélődjenek. Gordon szeret parancsolgatni, dirigálni, szereti a haptákat. Meg szeret kiabálni velük. És... *(Mutatja, hogy szúrt)* szegény palcám... így járt. Csak a fele maradt nálam.

LUCA Szóval nem tudsz segíteni nekem?

TÜNDÉR Pálca nélkül elég bajos.

LUCA Akkor most örökre itt maradsz velem?!

TÜNDÉR Sajnos lehetetlen. Tiltja az általános tündérszabályzat. Különben is rengeteg a dolgom. Mások is várnak ám tündérekre.

LUCA Tehát nem segítesz.

TÜNDÉR Azt hiszem, ez az a helyzet, amikor másoktól kell segítséget kérnünk.

LUCA Anyától ne.

TÜNDÉR Nem hinném, hogy tudna varázspalcát szerelni. Vagy igen? Kérlek, ha bajba kerül az ember, vagyis a tündér, akkor a barátaihoz fordul.

LUCA Föltéve, ha nem a barátai miatt kerül bajba.

TÜNDÉR Ó, hogyne. Kerültem már én is bajba, és éppen a barátaim miatt, de mert mégiscsak barátok, szólok nekik.

LUCA Hogy szólsz nekik?

TÜNDÉR Szépen megkérem őket, gondolatban, hogy bújjanak elő.

LUCA Itt vannak?!

TÜNDÉR Nem olyan messze. Ha két ember fogja egymás kezét, de folyton másra gondolnak, elvileg közel vannak, gyakorlatilag mégis távol egymástól.

LUCA Mint anya meg apa.

TÜNDÉR Viszont, ha a távolból is folyton egymásra gondolnak, akkor előbb-utóbb... Nocsak! Kötelességtudó Szabályhajlító Ervin már itt is van.

Ervin leereszkedik egy kötélhágcsón, fejfelé lefelé

ERVIN Az enyém egyáltalán nem szabályos foglalkozás. Munkaruhám csálé cipő, ferde

kalap. Ez tehát egy leányzó hálószobája. Bekuncoghat a napsugár, a holdfény, szabályos. Babák. Meseismerősök. Szevasztok! Az óra! Sajnos nem visszafelé halad, mint az enyém. Mennyi is az idő? Éjszaka aludni kell, de ő nem alszik, nem szabályos. Szuper. *(Int a szobák sarkai felé)* Gyertek! Gyertek már!

Előtűnnek a többiek, Leo, Kétbalkezes, bemutakoznak

LUCA Ó... én Luca vagyok.

EGYÜTT Tudjuk.

LUCA *(Tündérhez)* Bocsáss meg, de ők a te fölmentő seregded?

LEO Zöldfülű Leo mesefelesleges. Én minden mesében felesleges vagyok, sajnos ebben is. Úgyhogy köszönöm az eddigi szereplést, már megyek is...

TÜNDÉR Ne kezd, Leo, ne kezd!

LEO Engem, kérlek, több tucat meséből akartak kiebrudalni. Legutóbb ennek a... Gordon Alfrédnek az emberei. Tőlük kaptam az útilaput.

LUCA Szerintem ne bánd. Jobb neked itt, nem?

ERVIN A tűzokádó sárkánynak locsolókanát ajándékozott a születésnapjára.

LEO És hát a Piroska meséje.

LUCA Abban hogyan voltál felesleges, Leo?!

LEO Jelentkeztem, hogy szívesen leszek Piroska nagypapája, a nagymama férje. De szóltak, felesleges.

LUCA Még hogy egy nagypapa felesleges! MISI Misi kétbalkezes meseszerező, bona sera. Okleveles. Szakleveles. Babérleveles. Minden mesemunkát vállalok. Csakis elrontás céljából.

LUCA Szóval neked a kontárság a specialitásod?

ERVIN Csakhogy amit én elrontok, az még működik.

LUCA Hogy szoktak a mesék elromlani?

MISI Alfréd Gordon meséiben egészen megváltoznak a történetek. Házakat bon-

tanak le, pingálnak át. Padokat, hintákat, járdát, oszlopot. Befestik a füvet. Vágnak ki fát, bokrot. Öreg fűzfákat meg pagonyokat. LUCA Gordon az új mesekereskedő, aki nyakra-főre vásárolja a meséket. ERVIN Annyi meséje van már, ha kétszáz évig élne, akkor se tudná mindet megnézni vagy elolvasni.

LUCA Minek neki olyan mese, amit úgy sincsen ideje elolvasni?

TÜNDÉR Nem szereti a mások meséit.

Hogy üvöltözött a hétpettyes Katicával.

LUCA És akkor te megvédted.

TÜNDÉR Megpróbáltam. Sajnos. Illetve nem sajnos. Csak, mint tudod, helytelen módszerekkel.

MISI Ez érdekelt engem. Mi volt az a helytelen módszer?

TÜNDÉR *(nem szívesen mondaná)* Hát, hogy úgy... ízé... *(Szűrő mozdulatot tesz)*

ERVIN Ó. Oda? Hm. Nekem is tetszik.

LEO Igaz is, Kornélia?

MISI Nyilván belealudt a nagy várakozásba. ERVIN Ahogy szokta, túl szabályos. Nem tetszik.

Hortyogás hallatszík az ágy alól. Leo kihúzza Kornéliát, szépen, óvatosan. Kornélia lány. Piros a haja

LEO Feleslegesen fáradozom, néhány pillanat múlva úgyis megint alszik.

KORNÉLIA *(ébred)* Kikérem, én, Kornélia álomszuszék álomszabadító, csak akkor szunnyadom el, ha kiváltképp kimerült vagyok.

LEO Kornélia, te folyton álomittas vagy.

LUCA Luca. *(Kezet nyújt)*

KORNÉLIA *(fogadja)* A normális alvás különösen fárasztó. Ne nézz sokáig a szemembe, Luca, mert mélységes álomba merülsz te is. Démoni az alváserőm. Kiszabadítom a rossz álmokból a mesehősöket. Nem egészen köztudott, de Hófehérkét én ébresztettem föl.

LUCA Nem a királyfi... csókja?
 KORNÉLIA Frászkarikát. A királyfi percek óta csókolgatta Fehérkét, puszi jobbról, puszi balról, csücsörítés középről, semmi. Rázogatta, semmi. Akkor azt súgtam a rózsabokor mögül, ha tovább horkolsz, Fehérke, mert horkolt különben, elviszem én a királyfit. Na, és mi lett?
 LUCA Mi lett?
 KORNÉLIA Nyomban föl pattant Hófehérke szeme, már igazgatta is a haját, szevasz, királyfi, de jó, hogy jöttél, nagyon vártalak, hova viszel ebédelni, farkaséhes vagyok, csak előre kikötöm, almakompótot nem eszem! És akkor a királyfi rám nézett, egyenesen a szemembe... és...
 LUCA És elaludt?
 KORNÉLIA Mint a szél.
 LUCA Azta... különös barátaid vannak neked, Csillám Zoli!
 TÜNDÉR Kár lenne tagadni.
 EGYÜTT Mi se tagadjuk.
 ERVIN Az az igazság, nem vagyunk szívesen látott mesevendégek. Olykor... ki szoktak bennünket ebrudalni. Alászolgája. Útilapu, toloncolás...
 LEO Egyszer engem száműztek, olyan felesleges voltam.
 MISI Különben az elszerelés miatt teszik.
 ERVIN A szabálytalanság miatt.
 KORNÉLIA A szunyókálás miatt.
 ERVIN Ritkán sikerül valamit megoldani.
 MISI Sikerült egyáltalán?
 LEO Inkább tovább rontjuk.
 LUCA És ti nem tudnátok segíteni abban, hogy visszajöjjen az apukám?
 ERVIN Mert hol van?
 LUCA Nem tudom.
 KORNÉLIA Miért ment el? Nem hagyátok aludni?
 LUCA Valami Livia miatt.
 MISI Egyszer nekem is volt egy barátnőm, aki...
 LEO Ne most!
 LUCA Szóval? Nem tudtok segíteni?

Hallgatnak, rázzák a fejüket

LUCA Kész csőd ez az egész.
 ERVIN Úgy segítünk, hogy itt vagyunk veled.
 KORNÉLIA Igyekszünk szimpatikusak lenni.
 LEO Akarod, hogy zöldre fessek a füled?
 LUCA Felesleges.
 LEO Tudtam.
 MISI Előbb-utóbb találunk neked is valami javítanivalót. Például...
 ERVIN Stop. Visszafele is fogy az idő. *(Tündérhez)* Csillám Zoli, miért hívtál bennünket? Te is bajban vagy?
 TÜNDÉR Eltört a pálcám.
 MISI Mondd, hogy a séta!
 LEO Vagy a karmester!
 KORNÉLIA A nádpálca!
 TÜNDÉR A varázs!

EGYÜTT Úúúúúúúúú!

MISI Mit csináltál, amikor eltört a pálcá?
 TÜNDÉR Leselkedtem... véletlenül, khm... direkt.
 MISI És mit?
 TÜNDÉR Megláttam Gordon Alfrédet, aki éppen bántott egy kismesét. Csúnyán leszidta, aztán zsebre vágta.

Hirtelen nyílni kezd az ajtó. A mesehősök megmerevednek. Luca gyorsan az ágyba bújlik. Anya dugja be a fejét a résen. Besetten-kedik, lábujjhegyen. Nem látja a Tündért és a többi barátot, átmegy közöttük nagy óvatosan. Leraolja a szekrényre a mobilját, ami még mindig a kezében van. Igazgatja a takarót

ANYA Végre szépen alszik. Jaj, te szegény. Jaj, én szegény. Mindenki olyan szegény. Telefonált Endre. Holnap meglátogat bennünket. *(Ezt sottogja)* Holnap edzés, szakkör, különóra, tánc, furulya, zongora.
 ERVIN *(suttog)* Húszkilós iskolatáska.
 ANYA Micsoda?

Kornélia horkol egyet

ANYA Luca horkol?

MISI Dehogyis.

LEO Én voltam.

ANYA *(végig suttogva)* Kicsoda?

Csőnd

ANYA Úristen, látomásaim vannak! Kikészít ez a... Légy erős, Anna.

Kimegy lassan, óvatosan, a mobilja véletlenül bent marad. (Elejtheti, az asztalra teheti, stb.)

TÜNDÉR Huh, ez meleg volt. Kornélia, ébresztő!

LUCA *(Misihez)* Anya is, szegény, milyen zaklatott.

MISI Rám figyelj, kérlek. A varázspálca-javítás speciális szakértelmet igényel. Zolié eléggé el van rontva. Nem tudnám tovább rontani. Vagy a két darabot törjem további kettővé?

ERVIN Stop. Tudomásom szerint momentán három varázspálca-javító szakember maradt a mesevilágban.

KORNÉLIA Az egyik nyugdíjba ment, már csak hurkapálca-gipszelést vállal.

ERVIN A másik javítás közben elvarázsolta magát, és most nem találják. Úgy másfél éve.

Leo nézelődik

MISI A harmadik Vers Endre. A legjobb! Csak egy kicsit mogorva alak.

LUCA Furcsa neve van. Apukám is...

ERVIN El kell jutni hozzá.

MISI Együtt.

TÜNDÉR Segítetek nekem, és amikor már újra varázsol a varázspálcám, én varázsolok valamit Lucának.

LUCA De csak mese lesz. Nem igazság.

KORNÉLIA Nagy tévedés. A mesékben igenis sok igazság van!

LUCA Ez a Vers Endre hol él?

MISI Meseországban, Vers utca 1. Ritkán nyit ajtót. És máris az orrodra csapja.

LEO *(meglát valamit)* Nem felesleges ebben a mesében ez az izé? *(Felmutatja a mobil)*

LUCA Nem izé. Anya mobilja. Itt felejtette. Szólni kellene, hogy...

ERVIN Állj, állj, reggelig biztosan nem kell szólni.

LUCA De hátha hívja...

ERVIN Akkor majd te fölveszed!

MISI Már tudom is, hogyan juthatunk Vers mesterhez.

ERVIN Ne a szabályos utat mondd!

MISI Behatolunk ideiglenesen... a... a... ide! *(Mobilra)*

EGYÜTT Úúúúúúúúúúú!

LUCA Más mobiljába?!

KORNÉLIA Az életveszélyes üzenetek közé?

MIND Úúúúúúúúúúú!

MISI Egy mesében a mesehősöknek különböző lehetőségei vannak. Kapító? Beköltözni egy mézeskalács házba, repülni, átváltozni, erőre kapni, megjavulni, vagy egy ilyen okos mobilba... őőő... belekerülni.

LEO Bármikor van felesleges ötletem. De hogy egy mobilba bejutni?! Gratulálok, Kétkalkezes. Irigykedek. Ilyen felesleges butaságot régen hallottam.

KORNÉLIA Lehet abban az izében aludni? Van ágy, egy sarok, ahol ledőlhet a valóságtól megfáradt utazó?

LUCA Mégis, hogy gondolod?

MISI Beleszerellek benneteket. A telefonban megkeressük Vers Endre telefonszámát.

LUCA Benne van?

ERVIN Okos készülék.

MISI Megcsörgetjük. Amikor fölveszi, létrejön a kapcsolat, én átküldöm magunkat az ő oldalára. Már ott is vagyunk a varázspálca-javító mesternél. Követtél? Tök egyszerű.

ERVIN Jó, jó, elég szabálytalannak tűnik.

TÜNDÉR Egyszer engem egy óriás varázsló

kalapja alá varázsoltak. Sötét is volt, már egy éve nem mosott haját. Annál rosszabb nem jöhet.

MISI Ne aludj, Kornélia! Na most akkor kezdjük, atenzióne!

LUCA Jaj, csak reggelig jöjjünk vissza. Ha anya nem talál itt... akkor...

Misi szerelő dolgozik, nagy kulcsokkal, csavarókkal, kalapácsokkal, mígnem óriási vilámlás lesz, nagy szikrázás, tűzijáték. Jajdulás, sikoly. Huh. Sötét. Aztán szép lassan pislákolás. Óriás mobil a színpad közepén, kéklik a szerkezet kijelzője. Csönd. Aztán lassan nyílnak az ablakok, egy alkalmazás egy ablak. Kínéz Misi, Luca, Tündér, Ervin, Leo, Kornélia

MISI Prego, prego, hát ezt nagyon elrontotam, de... si, si, jól is csináltam!

LUCA Most akkor benne vagyunk?

LEO Benne. Én biztosan feleslegesen.

ERVIN Halló, halló! Ti hol vagytok?

TÜNDÉR Én az üzenetek között. Valami csiklandoz. Hihihhi.

LUCA Én a galériában, ahol a fotóalbum is van.

LEO Én a játékok között.

KORNÉLIA Én meg a beállításoknál vagyok. Sziasztok, csengőhangok. Itt az elnémítás.

Ez meg a... hihihhi... a rezegetetős. Ó, a repülő üzemmod! *(A néma tátozó figura lenne, a rezegetetős kicsit rángatná Kornéliát, a csengőhangok az ismert csengőhangokon szólnának, a repülő kicsit fölemelne Kornéliát.)*

TÜNDÉR Szent túros torta, hát ez meg mi?!

Kihajol mellőle valaki. Esike az.

ESIKE Szial! Nem tudod véletlenül, hogy...

TÜNDÉR Hú, Hú... Vigyázatok! Olyan ismerős vagy. De honnan? *(Esike már el is tűnt, de Zoli hirtelen meglát valamit)* Vigyázat, meteorraj!

Sms-ek szállnak a színre, mint valami meteorraj.

Átröppenek a színpadon, tyú, tyí, zzzzzs... ssssss.

Máris megjelenik köztük egy kicsi sms – ő az, Esike –, akit ide-oda sodornak, ő meg csak botladozik a sok sürgő-forgó, siető, rohanó üzenet között

SMS Itt vagyunk a kerek erdő közepén.

NAGY SMS *(Esihez)*: Menj már arrébb!

ESIKE Nem tudjátok véletlenül, ki küldött?

LEGNAGYOBB SMS Sietek a lakodalomba!

(Esihez) Ne zavarj már!

ESIKE Vagy hogy hová kell mennem... azt se tudjátok?

LUCA Jujuj, reklámok támadnak!

REKLÁM 1 Ízletes hamuban sült pogácsa fél áron. *(Esihez)* Útban vagy!

REKLÁM 2 Nyolcféjű sárkány egy feje eladó!

REKLÁM 3 Mérgezett almát tessék. Ízletes a mérgezett almám!

ESIKE Nem tudod véletlenül, hová...

REKLÁM 1 Alfréd Gordon mesét vásárol.

REKLÁM 2 Fantasztikus ajánlat Alfréd Gordontól!

REKLÁM 3 Alfréd Gordon ingyen megveszi a mesédet!

Főreklám érkezik nagy dérral-dúrral. Mint egy kamion oldala

FŐREKLÁM Alfréd Gordon házasságot köt.

Fantasztikus házasság!

Órjító szerelem.

Halálos szerelem.

Ja, nem halálos.

Csak egy kicsit csókolózásos!

4. jelenet

El a reklámok. Csönd lesz. Elhagyatottan téblábol a színen Esike, az eltévedt sms. A többiek nézik a mobilból

ESIKE Bocsánat. Jó helyen járok? Én... egy üzenet vagyok. Sajnos nem tudom, hogy kerültem ebbe a mesébe. Nem tudjátok véletlenül, kinek küldtek? Remélem, nem

rosszat üzennek velem. Nem valami kellemtelent. Láttam már ilyet. Pitty, pitty, megnézi valaki örömmel, hogy üzenete jött, elolvassa, és már potyognak is a könnyei. Én nem szeretnék szomorú üzenet lenni.

A többiek közben lejönnek az ablakokból, és Esikéhez érnek, aki megfordul, talán fölhúzza a köpenyét, kiskabátját, ami rajta van, és megmutatja a hátát. A színpadon lévő szerepelők látják, a nézőtér viszont nem. És később sem fogják látni, csak majd a történet legvégén

MIND Úúúúúúúú!

ERVIN Nem vagy szomorú. Csak...

ESIKE Csak?

LUCA Anya telefonjában vagy mégis.

TÜNDÉR Hohó, és bárki küldhette.

ESIKE Te vagy Luca? Jó. Igen, voltam anyukád készülékében is, a szomszéd bácsi régi telefonjában is, a tanár néni rózsaszín kisokosában is. Sok telefonban megfordultam, azt hiszem. Többször kergettek vírusok meg programok. Jövök-megyek, mint a csillanás. Csak nem tudom, honnan és hová.

LUCA Nem is tudjuk a nevedet.

ESIKE Azt hiszem, Esike. Az azt jelenti, hogy...

ERVIN Hogy elesik-e valamiben fölbukva, igen.

LEO Hogy az eső esik-e, zölden, halvány zölden, méregzölden, békazölden.

KORNÉLIA A szemed leesik-e, csukódik-e, alszol-e.

ESIKE Azt jelenti, kicsi sms. Vannak nagy testvéreim. Ők komoly hírekkel szállnak, hordoznak gazdagságot, dicsőséget, hatalmat, fontosak, lényegesek, halaszthatatlanok, ételbe vágók, bocsánat, életbevágók, őőő... *(Megfordul, mutatja)* Ugye nem rossz üzenet?

EGYÜTT Ellenkezőleg. Sőt, kifejezetten... ízé, szuper üzenet.

LUCA Bárcsak nekem küldték volna...

ESIKE Van neked telefonod?

LUCA Apa akart venni egyet, de anya nem engedte.

ESIKE Azért apa ígérte, hogy majd. Majd. Mikor? És ti miért gyűltetek össze? Partiztok? Buli van?

TÜNDÉR Mi, kérlek, Vers Endre úrhoz igyekszünk éppen.

LUCA Vers úr varázspálca-szerelő. *(Mutatja a pálcát)* Látod, eltört. Ő Csillám Zolika, tündérfiú, nem tud varázsolni. Sajnos egyszer találkozott Alfréd Gordonnal.

ESIKE *(gondolkodik)* Alfréd Gordon, Alfréd Gordon... Hiszen őt is ismerem!

EGYÜTT Óóóó, te ismered Alfréd Gordont?

ESIKE Nagy úr, sok üzenete van. Jelentős üzenetek. Fellökött már egy-kettő. Észre sem vettek. Rám léptek, átrohantak rajtam. Hemzsegnek az üzenetei, minden csak neki van, tőle, miatta, érte, hozzá, phú.

Csak úgy röpködnek az égen, már a felhők is ki vannak borulva. Hm. És hogyan akartok eljutni Vers Endre úrhoz?

TÜNDÉR Telefonálunk neki.

ESIKE Elég ravasz. De az a gyanúm, hogy az még nem odajutás.

MISI Ha fölveszi a varázspálca-javító mester, én átszerelem magunkat hozzá, pregó?

ESIKE Tulajdonképpen mindegy, merre megyek, ha nem tudom, hová kell mennem, nem igaz? Az a legjobb, ha veletek megyek.

ERVIN Szabálytalan, tök jó.

LUCA Na, hívd akkor Vers Endrét, Misi.

5. jelenet

Tündér tárcsáz. Kicseng. Sokszor kicseng. Egyszerre fölveszik. Nyájas hang, de mintha ismerős lenne. Ismerős lehet. A színpad egyik felén megjelenik Vers Endre lakása, föl van írva az ajtó fölé, hogy Vers Endre varázspálca-javító mester. Látjuk a szobát, a műhelyt. Sok varázspálca, varázskalap, varázsszemüveg fölhalmozva. Egy alak lekötözve a sarokban, szája bekötve, forgatja a szereit, nem tud

szabadulni. A telefonnál pedig Alfréd Gordon áll, akit már ismerünk. Ő beszél. A beszélgetés alatt Esike szórakozottan téblábol

GORDON Halló, halló! Itt Vers Endre varázspálca-javító mester. Tessék parancsolni. Minden varázspálcát megveszek. Akarom mondani, megjavítok. Hány van? Tíz? Száz? TÜNDÉR Nagyon kedves, de csak egy varázspálcát kellene javítani.

GORDON Nem varázsol?

TÜNDÉR Lett vele valami baj.

GORDON Aha, szakszerűtlen használat. Nem hadonásztál, nem piszkáltál vele fület, orrot, hátat, nem szurkáltál vele, kedvesem?

TÜNDÉR Én szurkálni?!

ESIKE (*hallgatózik*) Hiszen ez a hang... ő nem... (*A többiekhez*) Azt hiszem, valami félreértés esete forog fent meg lent, az úr, akivel beszéltek...

GORDON Mostanában egyes... tündérek, kósza lidércek, vásott kisszellemekek szurkálnak és csiklandoznak. Engem!

TÜNDÉR Nem, én nem... csiklandoztam, nem szurkáltam magát, Vers úr.

GORDON Beakad ide-oda a fránya pálcá...!

Eltört. Hát hogyne. Secpec megjavítom.

TÜNDÉR (*a többiekhez*) Honnan tudja, Vers úr, hogy eltört?

ERVIN Misi, még ne!

Misi már nagyon szerel

MISI Ha leteszi, megszakad a kapcsolat, és nem tudom többé helyreállítani.

KORNÉLIA Honnan tudjuk, hogy biztosan Vers Endrével beszélünk?

MISI Ki más lenne?

ESIKE Igazán nem akarlak benneteket felidegesíteni, szerintem ő a...!

TÜNDÉR Itt tetszik még lenni, Vers úr?

GORDON Nagyon is, kedvesem. Követőimmel. (*Föltűnik mellette Lívia Pucc*)

ESIKE Ő nem Vers úr, hanem ...!

GORDON (*erélyesen Tündérhez*) Valaki

folyton belebeszél melletted, hessegesd már el.

Csillám tényleg eltolja kicsit Esikét. Misi lázasan szerel. Újra nagy dörgés, csattogás, szikrák, fények.

Sötét.

A kis társaság már ott is van Vers Endre műhelyében. Csakhogy természetesen Gordon Alfréd várja őket önelégült mosollyal. Vers Endre a sarokban lekötözve

MISI Te jó ég, nem rontottam el. Szabályosan idekerültünk!

ERVIN Túl szabályosan valóban!

LUCA És itt vagyunk mindannyian?

KORNÉLIA Még én is, bár azt hiszem, végigaludtam az utat. Még ha az egy szempillantás is volt.

LEO Nem hiányzik valaki?! Mert mintha, (*Számol*) egy, kettő, három...

TÜNDÉR Jaj, Esike nincs itt.

LUCA Ó, szegény, kimaradt a szerelésből!

Előttük magasodik Alfréd Gordon

MISI Mit csináltam? Ő nem lehet Vers Endre.

GORDON Hahaha. Remek, hogy máris itt vagytok! Meg is veszlek benneteket. Az enyémekek vagytok. Hahaha! Az én meséim, hahaha! Csillám Zoli, te gazfickó! Ebadta! Átokfajzat! Te... ennyi elég. Milyen törött varázspálcával élni, barátocskám? Ó, te meg, kicsi lány, a nevezetes Luca vagy? Aki csak ábrándozik, tátja a száját, mindig csak mesélget! Brühühü, hol az apukám! Hahaha! A szegény kis Luca! Téged majd örökbe fogadlak.

LUCA Nem kellene így gúnyolódni.

GORDON Komolyan beszélek, te Luca! Ezennel átvettem a mesék fölött a hatalmat. Ugye, Líviám.

LUCA Lívia?!!! Apa titkárnökjét is Líviának...

LÍVIA PUCC Szép nevem van. Igen, Lívia. Ne felejtse el! Minden mást elfelejthetsz.

Miért. Nos, azért, mert a te kis szobád, kis személyes birodalmad... ssss. Nincs többé. Ha majd én gondoskodom rólad, lesznek feladataid. Olyan feladatok, hogy a végén még én is megsajnálak, Pedig nekem aztán sok szívem nincsen. Mondjuk (*Rámutat Gordonra*), bizonyos okokból tényleg szerelmes lettem. Fülíg. A mesebirodalom legszebb menyasszonya vagyok. Igaz, Alfréd?

GORDON Igaz, nem igaz, egyre megy. LÍVIA Hanem a szépség önmagában mit sem ér.

GORDON Mire gondolsz, Líviám.

LÍVIA Sokra, rengetegre. Gordonom, ruhák, ékszerek, pálmafák, őőő...

GORDON (*hirtelen közbevág*) Őrség! Őrség! (*Berohan az őr*) El velük. A legsötétebb tömlöcbe! Addig büntetlek benneteket, mihasznák, amíg olyanok nem lesztek, amilyenek én akarom!

LUCA Mert milyenek leszünk?

GORDON Szófogadóak, engedelmesek, hahaha!

Őr kilökdösi a kompániát

LÍVIA Ó, hős Gordonom!

GORDON A lakodalom alatt óriás mesegyűlést tartok. Én, Alfréd Gordon ott fogom kihirdetni, hogy...

LÍVIA Hogy most már örökre csak engem...

GORDON Nem. De. Azt is. De leginkább azt, hogy nem lesz szeszélyes kismese, nem lesz engedetlen történetecske, amiben...

LÍVIA Amiben?

GORDON Amiben én ne szerep...

Ebben a pillanatban Esike megy át a színen. Dúdol

ESIKE Esike az kint maradt,
Esike az behaladt,
Mert Esike az mindenhol,
Itt és ott és valahol.

Gordon zavartan figyel.

Rángatózik az ábrázata.

Sötét.

Függöny.

Vége az első fölvonásnak

MÁSODIK FELVONÁS

1. jelenet

Alfréd Gordon plázameseszobája.

Sok kép fölfüggesztve, Gordon boszorkányokkal, sárkányokkal, a farkassal, a gidával, a kismalacokkal

GORDON Mennyi minden kavarog-kevereg az én fejemben!

LÍVIA Ó, szerelmem, a te hatalmas, gyönyörűen kongó fejed. (*Megkopogtatja, tényleg kong*)

GORDON Mennyi ész, mennyi sikamlós, csiki-csuki gondolat, kolosszális terv! Furfang! Ármány! Igen, igen. A semmirekellő kompániát a börtönömbbe csukattam. Ez kész. Még gondolkodom a büntetés módozatain. Az átnevelés nem egyszerű folyamat. De majd én! Micsoda briliáns elme! (*Kongat*) Na, cuppantsunk! (*Cupp*)

LÍVIA Cupp, cupp. Hát elveszel feleségül. És én a tiéd leszek végleg és mindörökre, Alfréd.

GORDON Egyelőre, khm. Az enyém. Minden az enyém lesz. (*Magának*) Naná. (*Vissza*) Persze, kedvesem, Lívia Pucc. Sokáig ettem az agglegények keserű kenyerét.

Mondjuk, együtt éltem egyszer egy gonosz mostohával, Arzén Jolikával, rémesen untam, mindig meg akart mérgezni. Mérgezett hangemburg, mérgezett fogkrém, mérgezett zokni, mérgezett cuppantás...

LÍVIA Hogy menekültél meg ebből a ha-ha-halálos kapcsolatból?

GORDON Egy nap kicseréltem az almákat, és Arzén Jolika... khm. (*Repülős mozdulat, fel az égbe*)

LÍVIA És drága Gordonom, mindenem, boldogságom, ugye lesz... őőő... lesz nászajándék is. *(Gyorsan)* Mondjuk egy csilivilis kismese?

GORDON A kismalac és a farkasok? A kisgömböcös? Az irigy nővér szurkos lesz?

LÍVIA Nem... a kacását szeretném.

GORDON A Donald kacását?! Tetszik?!

LÍVIA Amiben... a kacsalábon forgó palota forog, forog, forog, és dől belőle... az arany, a gyémánt, a brokát, a selyem. Ami illik hozzám. Mint te.

GORDON Ó! Á! Nahát! *(Lázasan gondolkodik)* Á, igen, értem. Van egy rossz hírem, Líviám, kedvesem... Bütykös.

LÍVIA Micsoda?!

GORDON Bütykös a kacsalábon forgó palota, nem esztétikus, kifejezetten csúnya. Régen mosták. *(Az orrára mutat, hogy bűdös is)* Ajánlanám inkább az öreg néni őzikéjének a konyhóját... Egy kitűnő apartman. Az itatóra néz, látni az őzikék hófehér, izgó-mozgó fenekét...

LÍVIA Na jó. Azt mondd meg, szeretsz-e!

GORDON Ó, nagyon – kettőnk közül az egyiket mindenképpen és határtalanul.

Órúten. Eszeveszetten. Izomszakadásig.

LÍVIA Te leszel a mesekapitány melletttem, Alfréd. Mesegenerálist faragok belőled! Meseistent!

GORDON Az leszek, kérlek, ilyen képességekkel, hát ugye, nem is csoda. Mert szinte én magam vagyok a csoda.

Közben mindenféle mesehősök hordják be a varázspálcákat, a repülő szőnyeget, a mérgezett almákat, a köpenyeket, levágott sárkányfejet, boszorkányseprűt... stb. Házasságkötési kellékek!!! Menyasszonyi ruha, cipő... gyűrű, fátyol stb.

GORDON Igen, mert a tervem, a régi, gyerekkori tervem megvalósul.

LÍVIA Te mindent megérdemelsz, Alfréd.

Egy férfinak legyenek komoly, kiforrott tervei. Nem csak az, hogy majd elválok. Mi is a főterv?

GORDON A főterv az, hogy nem lesz olyan mese, amiben....

LÍVIA Hiszen én is egy mese vagyok, Alfréd.

GORDON Ne vágj közbe! Igen, te is az enyém leszel. Szőröstől, bőrostül.

LÍVIA Hiszen ez olyan gyönyörű. Csak a tiédnek lenni! Csak neked élni!

GORDON Lívia! Énnekem máris globális terveim vannak veled.

LÍVIA *(remegtet a szempilláit)* Még meg sem volt a kézfogó.

GORDON Sok kicsi Alfréd Gordon. *(Magában)* Jó az nekem, ha több van belőlem?

LÍVIA Ó, milyen heves vagy, te nagyfejű, türelmetlen fiú. *(Papírt vesz elő)* Összeírtam őket.

GORDON Szóval nem lesz olyan mese... amiben én... én... én....

LÍVIA Szerény esküvői kívánságaimat. A meseplázád esküvői helyszínnek jó lesz.

Koszorús lányok legyenek a hét törpe.

Megborotváljuk őket? Csipkerózsikától elveszük az estélyijét, jó lesz. A mostohától kell a tükör, ha visszabeszél, letakarom vagy betöröm.

Lakodalmi menü a hét sült kismalac, Piroska ajándékkosara, torta

a banya mézeskalács házából, mellékes vendégeknak hamuban sült pogácsa... Jó, nem?

GORDON *(dühös)* Tökéletes. *(Lívia mondaná, de ő ráförmed)* Valami azért aggaszt, kedvesem. Még mindig vannak mesék, amik kószálnak, barangolnak. Mit képzelnek?! Hogy gondolják, de tényleg?! El kell érnem, hogy véglegesen, visszavonhatatlanul az enyém legyen minden. Jut eszembe, például vannak ezek a... a Luca, a Tündér meg a többi naplopó, széltoló. Mi legyen velük?

LÍVIA A Lucát nekem ígérted. Szolgám lesz. A többiek? Egy jó kis száműzetés. Na most, ha élne az az Arzén Jolánka...

GORDON Lívia. Csönd legyen. Minden hasznosítható. A szemtelen, a bánatos, a szabálytalan, a felesleges, a héthalvó. Hadd gondolkozzam.

LÍVIA Hogy esetleg közben, csak úgy pihe-nésképpen az ajándékaimon is gondolkodnál?

2. jelenet

Két cella van egymás mellett. Az egyik fényesebb, ott Luca csapata szorong.

A sötétebb, kisebb cellában raboskodót még nem látni rendszeren

MISI Nem, ezt a situációt nem tudnám tovább rontani. Finitó!

ERVIN Ilyen helyen kínozták szabályosra egy szabálytalan barátomat.

LEO Most aztán tényleg feleslegesnek érzem magam.

Kicsike fény támad fent. Mintha valaki dúdolna

LUCA Misi, szerelj ki innen bennünket.

MISI Itt megáll az én tudományom. Szerzősámim a börtönőr elkobozta.

ERVIN Pedig szükség lenne egy váratlan mentő ötletre.

KORNÉLIA Annyira göcsörtös a príccs, képzelenség rajta még csak szunyókálni is.

LEO Te még akkor is aludnál, amikor elrabolnak.

KORNÉLIA De álmomban sikoltoznék! Jaj, emberrablók, jaj, lányszöktetők!

TÜNDÉR Ennek a Gordonnak vannak tervei.

LUCA Apának is voltak. Nem gigantikus tervek, de szépek. Nyaralni a tengerparton. Kerékpártúra a Balaton körül... Meg hogy segít bogárgyűjteményt összeállítani, meg...

KORNÉLIA Te nem félsz a bogaraktól?!

LUCA Az meg ott kicsoda?

A szomszédos cella egyszerre megvilágosodik. Ott is van valaki. Az illető nagyokat nyög, ő az, Vers Endre, a varázspálca-szerelő mester, nem tud beszélni, mert ragasztószalaggal letapasztották a száját

MISI Mammamija! Mester úr, mester úr!

TÜNDÉR Vers Endrét is elfogták!

ERVIN Elég szabályosan megkötözték.

Boszorkányos szorító csomó, ördöggyubanc... hú!

LUCA Olyan ismerős. Találoztunk már, Vers úr?

LEO Forgatja a szemét. El ne szédüljenek a szemgolyói, mester úr!

KORNÉLIA Ha az én szájamat beszalagozzák, hogy fogok ásítani?

ERVIN Befelé nem lehet ásítani valóban.

KORNÉLIA Kifejezetten dühösnek látszik.

TÜNDÉR Mindjárt megeszi a ragasztószalagot.

ERVIN Ki kellene szabadítani.

LEO Felesleges. Előbb magunkat kellene.

Dúdolás hallatszik, megdermednek. valaki jön. Lalala, lalala. Váratlanul megjelenik Esike. Ő is meglátja a társaságot, kicsit elcsodálkozik. Talán csokit majszol

ESIKE Sziasztok!

MIND Ó... szia.

LUCA Te meg... hogy jutottál ide, Esike?

ESIKE Követtem a nyomokat, kérlek.

MISI Miféle nyomokat?

ESIKE Az elhagyott csavarokat, szögeket, kapcsokat. Luca hajszálait. Csillám Zoli üzenő lepkéit. Amerre jártok, mindig akad egy alvó vacok. Néhány bezöldült ablak. Szabálytalan lábnyomok. Sétáltam utánuk. Ugrándoztam. ábrándoztam, ahogy, ugye, Luca szokta. Néha föllöktek, megtaszítottak. Kérdezgettem, nem tudja-e valaki, ki küldött, hová kell mennem, kihez. Nem nagyon méltattak válaszra. Egyszer csak előttem magasodott Alfréd Gordon meseplázája, phú, igen, ez aztán az épület,

gondoltam, nemcsak hatalmas, de csúnya is. A nyomok befelé, aztán lefelé vezettek. A börtön, a cella, a kínzókamrarészlegbe. Ja, nem mondtam? Én mindenhová bejáratos vagyok. Száz lakat lóg a vasajtón, izé, nem érdekes, bemegyek. *(Kornélia már alszik)*
TÜNDÉR Stop! Ki is tudsz jönni?
ESIKE Ahová bemegyek, onnan kimegyek. Ez elég egyszerű.
MISI Ki lehetne használni.

Odakint, pontosabban fentebb nagy a felhajtás, dirr-durr, lövöldöznek, pukkantgatnak. Sárkányüvöltés. Malacröfögés. Farkasvonyítás. Kukorékolás. Szamárordítás. Trombita harsog, dob pereg

KORNÉLIA Borzasztó hangzavar, az ember legszebb álmát megzavarja!
LUCA Nem a brémai muzikusok... Apa hányszor mesélte.
ESIKE A meseplázában esküvőre készülnek.
LUCA Házasodik a tücsök? Szúnyog lányát kéri?
ESIKE De föl van bolydulva a társaság. Sűrög-forog a mesevilág!
KORNÉLIA Nem rossz döntés ez? Szerelmi házasságról van szó, vagy érdekből kötik? Én biztosan elaludnék az igen előtt. Ja, utána.
LEO Akkor is aludtál, amikor megtudtuk, hogy Gordon összeházasodik Livia Puccal?
ESIKE A hét törpe lesz a koszorúslány. Lesz sárkánytűzijáték, száraz tónak nedves partján békavonósnégyes. Seprűs boszorkánytánc, ropogósra sült hét kismalac... Hamuban sütik a pogácsát az alsóbb rendű meséknek...
TÜNDÉR Esike, mi lenne, ha segítenél kijutni?
LUCA Beveszünk a csapatba.
ESIKE Alfréd Gordonnál van a cellakulcs. Ha meglát, biztosan azt állítja, neki küldtek. De nem neki küldtek. Ezt érzi az ember. Bocsnat, az sms, ami én vagyok. Inkább nem kérem el a cellakulcsot, ha nem haragszol.

LUCA Ki kellene szabadítani Vers Endre mester úr száját.
ESIKE Nem gond. Kérlek, máris.

*Esike gond nélkül átsétál a másik cellába – könnyedén széthajlítja a rácsot, ami aztán visszahajlik –, és kiszabadítja Vers Endrét. A varázspálca-szerelő, miután lehull róla a kötél, és a szája is szabaddá válik, dühödten kiabálni kezd.
(Vers urat tkp. apuka játssza, sapkával, szerelősakkal, talán szakállal van elváltoztatva.)*

VERS ENDRE Egy állami díjas varázspálca-szerelővel ezt a gyalázatot tenni! Mit képzelnek, mit gondolnak, mit merészelnek?! Több mesét, mesecikket írtak rólam, szereltem egy tündérkertet, mert a kertekhez is értek...
LUCA A kertekhez?
VERS Egyszer egy boszorkánynak a seprűjét is megjavítottam, ami csak hátrafelé szállt. Rükverc! Én, kérem...
LUCA Pszt, pszt, Vers úr, meghallják, és lekötözik újra!
TÜNDÉR Vers úr, lehet, hogy miattunk raboskodott itt. Miattam. Bocsnatot kérek, igazán nem akartam ilyen helyzetbe hozni.
VERS Elárultatok?
ERVIN Azt azért nem.
LUCA Elindultunk magához, mert...
TÜNDÉR Mert meg kellene javítani a varázspálcámat. Most...
VERS Mi lett vele?
TÜNDÉR Eltört.
VERS Hány darabba?
MISI Kettőbe. Én tudtam volna négybe is, de...
VERS Volt csillanás a törésnél?
TÜNDÉR Mint amikor egy boszorkány lyukas vasfoga csillan.
VERS Füst?
TÜNDÉR Volt.
MISI Alul méreglila,
LEO középen irigysárga,

ERVIN fent ördögfekete.
 TÜNDÉR Honnan tudjátok?
 KORNÉLIA Leselkedtünk.
 VERS Érezted-e, hogy zsigbad a kezed?
 TÜNDÉR Ezer tű szurkált mindenütt.
 VERS Livia Pucc műve. Adjátok ide a pálcát!
 Most azonnal!
 KORNÉLIA Elvették. Mindent elvettek.
 MISI A szerelőtáskámat.
 LUCA A képzeletet. Az álmokat. Az ábrándozásokat. Az apukámat.
 VERS Ó, nem inkább az anyukákat szokták elrabolni?
 LUCA Nem rabolták el, csak elment. Nekem olyan ismerős maga, Vers úr.
 VERS Tán szereltettél te is nálam varázspálcát?
 LUCA Nem hinném. De láttam már valahol.
 VERS Engem?
 LUCA Nem is egyszer. Sokszor. Olyan sokszor, hogy...
 ERVIN Már Gordon Alfréd bitorolja a varázspálcá mindkét felét, amit mindenképpen meg akartunk javíttatni.
 TÜNDÉR Ez a Gordon, aki Vers urat is foglyul ejtette.
 LEO Teljesen feleslegesen, mert mint látjuk, kiszabadult, köszönöm szépen.
 VERS Elhagytad, Csillám Zoli, a pálcádat! Fogalmad sincs, hol van. Lehet, hogy eltűzték. Virágtámasz lett. Egy óriási fogpiszkáló. Mit tudom én, mi lett vele! Mi vagyok én, hogy kitaláljak mindent?!

ESIKE Vers úr nem vár egy üzenetet véletlenül?
 VERS Nem! Nekem ne üzenjen senki. Pitytyeg valami, én máris ideges vagyok!
 LUCA Ez érdekes. Apa is mindig ideges lett, ha a titkárnője otthon hívta.
 TÜNDÉR Hm. Ha Vers urat kijuttatjuk innét... Esike, nem tudnál valahogy mégis kiszabadítani minket?
 ESIKE Varázsolni sajnos nem tudok. De tudok egy sms-viccet: Volt egyszer egy

sms, aki eltévedt. Mindenkitől megkérdezte, hová kell mennie, de csak nevettek rajta. Az egyik hihíhí, a másik hahaha. *(Csönd)* Ó, hát nem vicces?
 MISI Esike, látod, vannak ezek a rácsok.
 LUCA Útban vannak.
 ESIKE Hát igen.
 ERVIN Az előbb mintha meghajlítottad volna őket.
 LUCA Csináld csak újra!
 ESIKE Biztos?
 EGYÜTT Csináld!

Esike megmutatja a hátát a cellarácsocknak. Közben szelíden mosolyog a közönségre. Nyikorgás, recsegés, a cellarácsock elhajlanak, görbülnek, keletkezik közöttük egy rés, amin mindenki kifér.

Közben trombitaszó. Jó nagy hangzavar

TÜNDÉR Indulás, gyorsan, gyorsan Alfréd Gordonhoz, és visszaszerezzük a varázspálcámat. És akkor Vers úr megjavítja...
 VERS Biztosíték persze így sincsen.
 LEO Én nyilván felesleges leszek.
 ERVIN Itt jobb?
 MISI Szerintem kifejezetten rosszabb.
 TÜNDÉR Akkor gyөрünk!
 LUCA *(közben Esike meglát valamit, elengedi Luca kezét)* Kornélia, ne aludj!

Esike megint lemarad. Nézelődik

ESIKE Megint lemaradtam. A barátaimmal kellett volna sietnem... Valaki még mindig vár miattam. Ül az ablaknál, a tér egyik padján, áll egy buszmegállóban, gyűri a zsebkendőt, mikor jön már Esike. Én. Maradjak? Itt nem üldöznek. Iparkodjak utánuk? Keressek másik mesét? De bonyolult. Valahol várnak, és nem tudom, mit tegyek.

3. jelenet

Őr jön, nagy drabális alak, kulcsosomók zörögnek

ŐR (*horkant*) Csakis parancsra képzelődöm!
Te nem vagy. Nem téged őrzünk, nekem
nem ezt mondta Pucc Livia főmesemeny-
asszony! Mások lennének itt a foglyok,
zöldfülű, horkolós, bohóc, valami kislány.
(*Néz*) Akkor se vagy, na. (*Néz*) Phú, jó,
kisöcsém, mi a túrós gombócot keresel itt?!

ESIKE Tisztelt porkoláb úr, én egy gazdát-
lan üzenet vagyok.
ŐR Itt?
ESIKE Átmenetileg.
ŐR Azt mindenki mondhatja, hogy üzenet.
ESIKE Pedig az vagyok, és mindjárt megyek is.
ŐR Te?! Te pattanás?! Te mütyürmazsola!
Te babszempenész! Mit képzelsz te, hogy
csak úgy kísétálsz innen! Ebből a fogdából
még senki sem szökött ki. Akár üzenet volt,
akár ember, akár gondolat!

ESIKE És az előző társaság?
ŐR Hát ez az, hol vannak.
ESIKE Hát elmentek. Nem tudom, hová. Kü-
lönben ez... (*És megmutatja, de a nézőtérrel
nem látni a hátát*) az üzenetem. Kutatom
egy ideje, kinek küldtek. Nem magának,
porkoláb úr?

ŐR Ó, szívem. Tudtam, hogy egyszer Mázsa
Veronika szakácsnő válaszol!

ESIKE Bocsánat, Mázsa Veronikával még
nem találkoztam.

ŐR Nem?
ESIKE Tonna Tímeával egyszer.

ŐR Régi nagy szerelem volt. Mindig elette
előlem a habcsókot.

ESIKE Mondja csak, Alfréd Gordon mese-
birtokos hol tartja az elrabolt varázspálcát?

ŐR Faggatózó?! Nagyon ravasz. És a
Tímea?

ESIKE Tonna Tímea azt üzeni, hogy... ő...
(*Esike megpróbál cselezni*) számíthatasz.

ŐR Mire, mire.

ESIKE Minden kilóra. Minden dekára.

ŐR Grammra!

ESIKE Arra is, finom kis grammocskák. Hol
is tarja Gordon úr a...

ŐR Minden grammocskára igényt tartok.
ESIKE És van itt a plázában még egy gyö-
nyörű nő, aki...

ŐR Aki?

ESIKE Van esélyed.

ŐR Kinél?

ESIKE Magas rangú.

Őr fölneéz

ESIKE Magasabb.

ŐR Egy óriás lány?

ESIKE A rangja magas. Livia.

ŐR Li-li Livia.

ESIKE Pucc Livia!

ŐR Hogy ő meg én?

ESIKE Van rá esély!

*Esike még egyszer megmutatja a hátát. Az ő
elgyengül, szédelegni kezd.*

ESIKE Nagyon beleélte magát. Na, megyek,
azt hiszem, lett néhány feladatom.

Esike el.

Sötét

4. jelenet

*Tündér, Luca, a többiek besettenkednek. Itt
volt előbb Gordon és Livia Pucc.*

*Nagy fényes terem, mindenféle mesetár-
gyakkal. Hatalmas zsufi, pókhálók, maszkok,
álarcok, seprűk, léggömbök stb.*

LUCA (*körbenéz*) Annyira azért nem tetszik.

TÜNDÉR Itt rendezik a világhíres esküvőt.

VERS Láttok rejtekhelyet, ahová a
varázspálcát eldughatták?

LEO Itt nem lehet elrejtteni semmit. Itt csak
elveszni lehet.

ERVIN Nem hinném, hogy itt dugták volna
el.

MISI El kéne rontani egy-két holmit. Tréfá-
ból. (*Nézegeti a tárgyakat*)

KORNÉLIA (*varázsköpenyt talál*) Ez jó kis
takaró lenne. (*Magára veszi, hirtelen égne
áll a haja*) Talán mégsem. Milyen álmaim
lennének ebben a göncben!

Hirtelen kiáltozás, üvöltözés támad, rájuk törnek, Alfréd Gordon és Lívia Pucc, illetve azok emberei, meseszolgái, dragonyosai

GORDON Hahaha, ez megint egy kelepce! Fogságból fogságba! Remek! *(Támolyogni kezd)* Lívia, Líviám, segíts, olyan ármányos vagyok, hogy alig bírom elviselni. *(Megtámaszkodik Líviában, újra erőre kap)* Ti, barátocskáim, mindig lépre mentek. *(A varázspálcát veszi elő)* Csak nem ez a vacak kellene?

TÜNDÉR Már nem is törött!

GORDON Nekem is vannak szakembereim, ügyesebbek, mint Vers Endre.

VERS Kontárok társasága, annyit mondhatok.

GORDON Az én alattvalóim nem kontárok, Vers úr. Maguk viszont... Egy zöldfülű, egy felesleges, egy hétalvó, egy kétbalkezes, na meg egy hengegő tündérfiú!

LUCA Nem is szokott hengegni.

TÜNDÉR *(súgja)* Sajnos szoktam. Köszí, hogy megvédtél.

GORDON Most pedig visszavarázsszollak benneteket a börtönbe. *(A varázspálcára mutat)* Ezzel.

LUCA Szerintem nem kéne.

GORDON És ugyan miért?

LUCA Mert lehet, hogy valóban elrontották, és akkor magát varázsolja oda a dutyiba, Gordon úr. Békák, kígyók, svábbogarak közé, juj.

KORNÉLIA Poloskák, bocsánat.

GORDON Szóval fenyegettek. Engem?!

VERS Valós veszélyről beszélünk, uram.

GORDON Érdekel engem, hogy valós vagy nem valós? *(Lucához)* Teszek arról, hogy rendes, engedelmes meseszolgám legyél.

LÍVIA Pontosítok, kedvesem. Az én meseszolgám.

GORDON Látszólag igen, de...

LÍVIA Ma kimondjuk a boldogító igent.

(Lucához) Te, kislány, ezentúl takarítasz rám,

reánk. Súrolsz, mosol, főzöl, ízé, boltba jársz, befizeted a számlákat, porcicákat tanítasz nyávogni, szétdobált holmimat a helyére rakod. Te, te, Lucika!

GORDON És te, Csillám Zoltán, vásott tündérbögyörő, az én szolgám leszel. Minden varázslásom után, amit ezzel bűvészkedem, tapsolsz. Bravózol. De ügyes vagy, fantasztikus vagy, Alfréd Gordon! Te szupermen! Mesekapitány! Lívia néni majd megtanít őszintén hízelegni. *(Líviához)* Ugye drágám? LÍVIA Nem néni! Ezt soha többé, mert...

Színből, szívből, igazán. (Puszilkóznak)

TÜNDÉR *(barátaikhoz, súgva)* Most szökjete! Amíg enyelegnek.

LUCA Igen, oldjatok kereket.

VERS Menjetek már!

LEO Szuper börtön, gyönyörű kilátás, patkányok, egerek, klassz poloskák, sajnos menni kell...

MISI Arivedercsi, itt már minden el van rontva, már nincsen feladatom...

ERVIN Csak úgy elsétálni elég szabálytalan.

TÜNDÉR Ne fecsegetek már!

KORNÉLIA Szívesen elheverednék a hálószobában, de hát a kötelesség.

GORDON Miben mesterkedtek? Nem mentek ti sehová, barátocskáim!

Őr szalad be, fölbukik

ŐR Uram, megérkeztek a... kiscigányok, a... farkas. Rókacsáládok. Bagoly, nyuszi és egy akkora varangyos, alig tudtuk föltolni a meseplázapalota-lépcsőn. *(Észreveszi Esikét)* Te itt?

GORDON Távozhatsz. *(Őr indul)*

LÍVIA A jégkirálynő még nem jött?

ŐR Akkor kocogna a fogam, úrnőm. A lyukas is.

LÍVIA Úrnőm. Milyen szépen mondod, nagyfiú. Úrnőm. Menj! Ti maradtok! *(A settenkedő társasághoz)*

Őr el

ERVIN Nahát, tervez velünk az úr valami gonoszsgát?
 LEO Valami felesleges rosszaságot?
 KORNÉLIA Lehet aludni?
 GORDON Ó, igen. *(Nézi őket)* Egy szabálytalan, egy felesleges, egy álomszuszék. Tökéletes társaság. Van tervem, igen. Mindent látok előre, meg hátra. Benneteket mutogatni foglak, mint egy letűnt kor száználmas képviselőit. Hogy ilyen alakok, mint amilyenek ti vagytok, a mai mesékbe nem kellene. Ilyen haszontalanok. Ilyen másfélék. Ilyen ügyefogyottak. Csak szájalni tudtok!
 VERS Velem még nem számoltál, Gordon.
 GORDON Úgy véled, öreg barátom?
 VERS A varázsigéket, amiktől a pálcá rendszeren működhet, csak én tudom.
 LÍVIA Hát akkor megint jön a szalagozás. Szívesen csinálom.
 VERS Miféle szalagozás?
 LÍVIA *(mutatja)* Elnémítás.

Beszalad az Őr

ŐR Bréknyúz! Érkezett a gonosz mostoha, több banyaboszorkány, az irigy, lusta lányok, balett-tüllben.
 LÍVIA Adjatok nekik epebambit, békalábropit, szopogató s vasorrot, iszkiri.
 ŐR Igenis, igenis, puff. *(Elhasal)*
 LÍVIA Állj, vissza. Mi maradt el?
 ŐR Bocsánat. Úrnőm. Az... hogy úrnőm.
 LÍVIA Ha még egyszer elfelejted, a vőlegényem elvarázsol, értve? Menj! *(Őr el, vissza)*
 ŐR Bocsánat, mivé?
 LÍVIA Amivé csak akarja. Igaz, Gordon?
 GORDON Igaz.
 LÍVIA Iszkiri! *(Őr el)*
 GORDON Hahaha. Vers barátom, átprogramoztattam a pálcát. Magának nem engedelmeskedik. Hiába szavalgat. Mormol rímeiket, költői képeket, buta hasonlatokat. Csak nekem engedelmeskedik. Táncolj! *(Pálcá táncol)*

LÍVIA Vagy nekem engedelmeskedik.
 GORDON Nem, kedvesem, neked nem, nekem.
 LÍVIA Ez tévedés.
 GORDON Dehogy tévedés.
 LÍVIA Félreértés.
 GORDON Csak te értesz félre valamit, kedvesem. Menjünk inkább...
 LÍVIA Azt ígérted, Alfréd, én is varázsolhatok veled!

Míg Gordon és Lívia veszekszik, a többiek settenkedni kezdenek kifelé

GORDON Volt egy ilyen elszólásom. Valamikor. Kiskedden. Úgy értettem, engedem, hogy engedelmeskedjen neked is. Most pedig dolgunk van. A tervek szerint haladjunk. Kimondjuk a boldogító igent az Ármánykapolnában Denevér Eszter anyakönyvvezető előtt.

Őr berohan, elállja a lopakodók útját

ŐR Úrnőm, a Jégkirálynő késik, az úthoz fagyott a hintója.
 LÍVIA Alfréd, azonnal csinálj valamit!
 GORDON Olvasszak, őőő, jeget?
 LÍVIA Varázsold ide a hintót! Már menni fog, nem?
 GORDON Legalább bebizonyítom, hogy működik.
 ŐR Uram, izé, úrnőm! Hamupipőke sms-ezett, hogy eltévedt.
 LÍVIA Rettenetes pechsorozat. Ez is csak velem. Állj, Gordon, nem a te műved?! Negligárod a legjobb barátnőimet?
 ŐR És a... ő...izé... A török basa gyomorrontást kapott útközben.
 GORDON Miért gyöngülök? Nyissatok ablakot!
 ŐR Plázában nincsen ablak. Khm. Uram, lenne még valami. Itt van... egy olyan... izé... egy...
 GORDON Mondd már.
 ŐR Egy olyan... ilyen, amolyan, egy...

LÍVIA Hozzám jött vagy hozzá? (*Gordonra érti*)
 ŐR Úrnőm, ez az alak egy olyan... (*Legyint*)
 olyan semmilyen.

LÍVIA Meghívtál valakit a tudtom nélkül,
 Alfréd?

Esike bejön

ESIKE Sziasztok. Buli van? Húha, nyüzsgő
 társasági élet. Szép menyasszony. Elegáns
 vőlegény. Hát, csak az a baj. ... hogy nem
 illetek egymáshoz.

LÍVIA Mit hadoválsz, te babszem?

GORDON Hogyhogy nem illünk?

ESIKE Nem szeretitek egymást.

GORDON Fölrobbanok ezen az
 arcátlanságon!

LÍVIA Nem halálosan szerelmes belém az
 Alfréd?!

ESIKE Bonyolult dolog. A szerelem. Össze-
 illeni. Kitartani. Hűségnek lenni. Együtt
 kelni, feküdni, egy tányérből enni. Sokan
 azt hiszik, szeretik egymást, és sajnos nem
 illenek össze.

LÍVIA Te nem szeretsz engem, Alfréd?

GORDON (*támolyog*) Mert mit szeressek
 rajtad? A feleselő szájadat? Hogy nyomban
 kacsalábon forgó palotát akartál? Az se
 zavart volna, ha bütykös.

LÍVIA Csak annyit akartam, amennyit más
 főfeleségek.

LUCA (*súgva*) Láttad, micsoda hatása van
 Esikének?

TÜNDÉR Figyeld, Luca, a többi gonosz
 mesehős hiánya is gyengíti Gordont!

LUCA Van esélyünk!

TÜNDÉR Nem is kevés!

VERS Csak a pálca kellene még!

GORDON Különben te szeretsz engem?

LÍVIA Hatalmaskodsz. Kong a fejed. Gőgös
 és öntelt és önző... meg...

GORDON Szimpatikus jellemvonások. Nagy
 arc, zseni vagyok. Pont téged szeresselek?!

LÍVIA Vedd tudomásul, kelkáposztaízű a
 cappantásod!

GORDON A tied meg... mintha egy kígyó
 tévedne a számba.

ESIKE Nem kell ez a perpatvar, Alfréd
 Gordon. Nyugodj meg szépen, és add ide
 a pálcát.

GORDON Amikor azt mondják, nyugodjak
 meg, attól leszek totál ideges.

LÍVIA Add nekem inkább!

GORDON A menyasszonyom is ellenem
 támad?!

ESIKE Kérem szépen a pálcát. Nem a tiéd.

GORDON Minden az enyém! Ti is az enyé-
 mek vagytok!

ESIKE Azt gondolod, én is csak a tiéd
 vagyok, Alfréd Gordon?

Esike megmutatja magát Gordonnak.

*Gordon tátott szájjal nézi, szédül és támolyog,
 elejti a pálcát, Esike fölveszi*

GORDON Nem, nem, nem, ezt ne is lás-
 sam! (*Esike hátára*)

LÍVIA Én miért nem nézhetem meg?! Ó, jaj.

ESIKE Nem kell összeházasadnotok, feszült
 viszony lenne, sok veszekedéssel, törnének
 a tányérok, a poharak, lenne ordítózás,
 kergetőzés, palotaborogtatás.

LÍVIA Ó, falhoz vágni egy méhecskemintás
 levesestálat! (*Sóhajjt*)

GORDON Én is szeretek asztalt borogatni,
 csak most... nem lenne erőm hozzá. Hol-
 napra összeszedem magam, és örökre ellá-
 tom a bajod, a bajod, jaj... (*Liheg nagyon*)

ESIKE Nem kell tányértörés, kergetőzés, do-
 bálózás. (*Vers Endrének visszaadja a pálcát*)

Vers úr, rendesen megjavíthatja, nem lesz
 nehéz, ugye?

VERS Hogyne, máris.

Őr rohan be. Közben Vers Endre már mormol

ŐR A vendégek fölfaltak mindent. Bocská-
 nat, úrnőm! Lázadnak a malacok, az őzikék.
 Egy lidércnek idegösszeomlása lett. Ker-
 getik a szolgálkat. Gurigatják ki a plázából a
 boros hordókat. Viszik a sült bárányt, ökröt,

kappant. Dobálják a tortákat. Egymás eltorzult ábrázatába. Úrnőm. Minyonnal dobtak fejbe. Meg tetszik kóstolni? *(Levesz magáról egy ujjnyit, Lívia megkóstolja)*

LÍVIA Lakodalmi kisminyonos tortám. Lett volna.

Nagy zajok kintről

GORDON Védj meg, szerelmem! Állj elé, ha ránk törnek!

LÍVIA Nem te vagy a hős vitéz?! Bömbölő vízésés?! Nyámnyila! *(Őrhöz)* Jöjj hozzám, te minyonnal megdobott, hűséges fiú! Úrnőd mellett a helyed. Nekem is vannak terveim. Menjünk, jó? Hagyjuk el ezt a lúzer helyet, ahol egy nyamvadt házasságot se lehet kötni.

ŐR Követlek, úrnőm, mindhalálig.

LÍVIA Semmi halál! Maradjunk életpártiak! Nézzem csak. Elég jóképű vagy. A tortakrém jól áll. Igaz is, cuppantani tudsz?

ŐR Úrnőm... kivel cuppantsak én, kicsi meseszolga, egy jelentéktelen...

LÍVIA Sok a duma. *(Magának)* Haladjunk. Szedd a lábad! Akkor szólj, ha intek, hogy lehet!

Lívia, szolgál el

GORDON Hálátlan kutyák. *(Liheg)* Nem vártam mást. Minden ember és mesehős rossz, nem? Gonosz világ. Mindenki lop, csal, füllent, sunyiskodik, nem?!

VERS Sarkos megfogalmazás. *(Tündérhez)* Tessék, kész a pálcád.

TÜNDÉR Akkor most én visszavarázsolom magunkat Lucáék otthonába.

MISI Őőő, hát izé...

ERVIN Amondó lennék, hogy...

KORNÉLIA Lucánál mindig az ágy alatt kellett lennem.

LUCA Ne kapkodj, Zoli! Van még itt tenni-való. Gordonnal mi lesz? Ki kell találni. Ki is találtam. Szóval, neked még lenne dolgod, Kornélia.

TÜNDÉR Á, értem! Te álomszabadító is vagy, Kornélia.

KORNÉLIA Ha nem alszom el közben, valóban. Mondd, kit kellene megszabadítani a rossz álmoktól?!

Mindenki Gordonra néz

GORDON Azt már nem! Én... én szeretem az álmaimat! A rémálmaimat, a leizzadós álmaimat, a testforgató, ágyról leesős álmaimat, a horror álmaimat. Az álmaimat nem adom!

ESIKE Jobb lesz neked, ha nem ezekkel az álmokkal foglalkozol, hanem a hátamra írt üzenettel... *(Meg akar fordulni, hogy mutassa a hátát)*

GORDON Azt ne! Kérlek, azt ne! Én szeretem, ha úgy általában rossz. Tulajdonképpen azt szeretem a legjobban.

ESIKE Még nem érezted meg a jó ízét.

Csináld, Kornélia! Szabadítsd meg Gordont! MIND Csináld, csináld, Álomszabadító Kornélia!

GORDON Ne, ne, ne, segítség, segítsen valaki! Anyukám, apukám, őőő... valami rossz szellem nincs a közelben? Egy cukicuki vásott kisgyerek? Megfizetem. Van még mesepénzem! Halljátok? Nem segít senki?! Ezt le fogom bosszulni. Úgy lebosszulum, hogy az ágy alatt fogtok élni!

Kornélia közben odamegy Gordonhoz, ásítozik, megkopogtatja a nagy fejét. Jó nagyot kong, visszhangzik is, és mintha valami suhanna. Kornélia elkapja

KORNÉLIA Egy rémálom! *(Újabb kopogtatás, elkapás)* Aha, egy vacogtató álom! *(Újabb kopogtatás, elkapás)* Egy sikoltozós. Egy kiabálós. Egy zuhanásos. Jó. Már nincsen több rémálma Gordon úrnak.

Gordon könnyű lesz, mintha lebegne

GORDON Tele lett a fejem méhecskével, virággporral, van egy bögyöly is. Máris

szeretnék valami jót tenni. Jót. Jót. Szépet. Rosszat csak titokban.

ERVIN Azért vágok közbe, mert túl szabályos. Megterhelő kalandozás volt. Át kell gondolni, mi történt. Nálad a pálca, Zoli. Meg kell nézni, mi újság otthon. Biztosan a mi tündérbertünkben is volt kavarodás, igaz, Gordon?

GORDON Már nem emlékszem...

MISI Si, Si, biztosan nagy szükség van rám is. Egy-két kismesét, nagymesét meg kellene szerelni.

KORNÉLIA De jó lenne végre egy jót aludni! Mint a héthalvó Csipkerózsika.

TÜNDÉR Látod, tényleg mennem kell.

LUCA De jössz majd újra.

TÜNDÉR Persze, amikor csak tudok.

LUCA Ígértél nekem valamit.

TÜNDÉR Ha megígértem, meg is tartom.

GORDON Most, hogy a jó rögzös útjára léptem, velem mi lesz?

ERVIN Vigyük magunkkal őt is?

LUCA Csak ne hozzánk!

MISI Egy lepkehajtogató állás még betöltetlen a mi mesénkben.

GORDON Ó... ez minden vágyam. Tündérüzenetet hajtogatni, és fújni őket ide és oda, és néha utánuk repülni!

MIND Hát akkor jó. Varázsolj, Zoli!

VERS Én hazamennék magamtól, engedelmetekkel. Tudom az utat, nincs is olyan messze. Van útközben egy költőfogadó, meghallgatok ott néhány verset.

LUCA Még mindig nem tudom.

VERS Mit nem tudsz, kislányom.

LUCA Hogy olyan ismerős, Vers úr. Miért?

VERS A vers jó ismerős. Néha úgy segít, hogy nem is veszed észre. Vigyázz magadra!

MIND Viszontlátásra, Vers úr! Vigyázz magadra, Vers úr!

VERS Köszönöm. A varázspálcára pedig tessék ügyelni!

TÜNDÉR Igen, igen, vigyázni fogok.

ERVIN Hát akkor varázsold haza Lucát, Zoli.

Megölelik egymást

TÜNDÉR Nemsoká találkozunk.

LUCA Olyan... olyan nehéz elválni, Zoli.

MISI Persze, pedig nem ragasztóztalak benneteket össze.

KORNÉLIA Fogtok egymásról álmodni, naná. Megígérhetem.

MISI Attenzione, kezdem!

Pálca varázsol, fény, csillám, pikk-pakk.

5. jelenet

Máris ott vagyunk Luca szobájában.

Na, de odakerül Esike is. Reggel van, látni az órán. Szól a mobil. Csingilingi, ébresztő

LUCA De furcsát álmodtam. (Suttog) Zoli! Zoli! (Nincs válasz, talán fölvesz a párnájáról egy üzenetlepkét, elolvassa) Csillám Zoli! A legmenőbb srác a suliban. Ő dobta be a lepkét az ablakon?

Kopogás, anyuka bejön

ANYA Kislányom, ébresztő. Ja, te már föl is keltél! Csak nem vagy beteg?! (Meglátja) Itt a mobilom, hajnal óta kerestem. De jó, hogy megvan. (Nézi) Nincs lázad. Szakkör után megyek érted. Este pedig jön...

LUCA Kicsoda?

ANYA Apukád.

LUCA Hazajön? Kibékültök?

ANYA Tudod, ez annyira bonyolult.

LUCA Nem akarod?

ANYA Nem tudom, kislányom.

LUCA Ne sírj, anya! Ne haragudj, hogy ilyen kiállhatatlan voltam!

ANYA Nem voltál az. Figyelj, drágám, ne késsünk el, jó? Mindjárt találkoznom kell Gordon úrral.

LUCA Gordon úrral?!

ANYA Egy hete jött, tudod, az új könyvtárigazgató. Kicsit mulatságos. Itt... közepén kopszodik, mint Hókuszpók.

LUCA Ja, igen, mint Hókuszpók.

Anya kimegy. Luca öltözik, tesz-vesz, pakolja a táskát, egyszerre valami hangot hall. Emeli a fejét. Mintha valaki dúdolna. Luca körbenéz. És meglátja, észreveszi Esikét.

Esike ül a sarokban

ESIKE Szia!

LUCA Szia, Esike! Látod, nem maradtál le. ESIKE Sajnos lemaradtam. De megtaláltalak. Valahogy kések, elsodródok, lemaradok. De mindig haladok, látod. És ideérek. Jó itt. Tényleg.

LUCA Köszönöm. Most el kell mennem, tudod, számtan, helyesírás, fogalmazás. ESIKE Semmi baj, találkozunk még. Az is lehet, hogy utánad megyek az iskolába. Beintegetek az ablakon.

LUCA Jönnek majd Zoliék. Zoli, Ervin, Misi és Kornélia, mindig együtt megyünk a suliba. Te jó ég, akkor ők...! Ők voltak a...

ANYA Luca, Luca, igyekezz, kérlek!

LUCA És képzeld, Esike, ma eljön apukám. Két hét után.

ESIKE Örülsz, ugye?

LUCA Izgulok.

ESIKE Nem lesz baj. Most megyek, jó?

LUCA Szia, Esike.

ESIKE Szia, Luca.

Luca áll a szekrény előtt meglátja az apja fényképét

LUCA Apa.

Esike már megy, most megfordul, és megmutatja a hátát.

Amin az üzenet van.

Egy szó csupán:

SZERETLEK

LUCA Te jó ég, apa volt Vers Endre?

Csend.

Luca kiszalad

LUCA Anya, anya, képzeld, mit álmodtam!

ESIKE Nahát, már megint egyedül. Lehet, hogy bennem van a hiba? Hogy valamit elrontok. Hogy valamit nem jól csinállok? Na jó, utánuk megyek. Van más dolgom? Mindegy is, hogy ki küldött. Idejutok meg oda. Meg amoda.

Egyszerre hall valamit.

Sírás, hüppögés.

Esike lassan körbejár a szobában, csodálkozik, erősen nézelődik.

Észrevesz valamit a sarokban

ESIKE Szia! Jöjj onnan ki, kérlek! Nem bánthatlak. Nem is tudom, hogy kell.

Az a valami kijön a rejtékéből. (Szekrény, ágyalj?)

Egy nagy fekete pötty

ESIKE Te ki vagy? Fekete szeplő? Tintapaca? Egy nagy kávéfolt!

PÖTTY Én... én egy... egy katicapötty vagyok.

ESIKE Katicapötty. Egyedül? Ti többen szoktatok lenni, és sokat nevettek, vihorásztok, különösen repülés közben, bocsánat.

PÖTTY Általában. De én egyedül maradtam. A katicámat egy Alfréd Gordon nevű mesekereskedő úgy megijesztette, hogy a nagy remegésben leestem a hátáról. És elvesztem.

ESIKE Nem tudod, mit csinálj. Segítsek?

PÖTTY Tudnál?

ESIKE Máris lenne ötletem kettőnkkel kapcsolatban.

PÖTTY És mi lenne az?

ESIKE Gyere velem! Én egy kicsi sms vagyok, jövök-megyek, és mostanában mindenfelé mindig kavarodás van. Meg keveredés. Nem tudom, hová tartok.

Szerintem jól megleszünk. Vannak kényes tulajdonságaid?

PÖTTY Az az igazság, hogy vannak.

ESIKE Értem. Kinek nincsenek? És kicsodák? PÖTTY Hát, hogy félek. Úgy általában. Elég sokat félek.

ESIKE Nahát, én nem félek. Szerintem jól megleszünk. Majd bemutatom a barátaimat. *(Mesél)* Azok milyen különös figurák. Van egy, akinek zöld a füle, ő teljesen felesleges, a másik szabálytalan, ilyen cipőkkal, a harmadik alszik folyton, igazi álomszuszék, de különben cuki, van egy szerelő barátom is, aki tud olaszul. Mindent el tud rontani, kérlek! Na és van egy tündér barátom is, van varázspálcája, amivel szokott szúr... őőő... egyszer megszurkált egy kellemetlen alakot. Meg egy kislány is a barátom, nagyon szépen tud álmodozni... *Kalandoztunk együtt.* Ja, igen. És van még egy barátom.

PÖTTY Igen?

ESIKE Kong a feje.

PÖTTY Ó!

ESIKE De ne félj! Átprogramoztuk.

PÖTTY Tényleg? Hogyan?

ESIKE Elmesélem. Közben haladjunk. Az úgy volt, hogy a Luca, tudod, a barátom....

Elhalkul.

Függöny

Megjelenik a tündérfiú. Vagy csak sötét van. Nem látjuk őket.

TÜNDÉR Luca, Luca.

LUCA Itt vagyok, szia, Csillám Zoli!

TÜNDÉR Ígértem neked valamit.

LUCA Hogy ha megjavul a pálcád, varázsolsz valamit.

TÜNDÉR Igen! Készen állsz?

LUCA Igen.

TÜNDÉR Csillám, csillám, képzelet!

Átszáll a színen egy lepke.

Effektek,

világos,

a valóságban vagyunk

Vége

